

Tosimies

Kristillinen miestenlehti

5/23 7,00 €

Isänpäivä-extra

Ajatuksia isyydestä:

- kansanedustaja **Mika Poutala**
- lauluntekijä **Joel Hallikainen**
- sotainvalidi **Viljo Takala**
- psykiatri **Jari Sinkkonen**

► KUSTANTAJA

Faktapro Oy
Jänismäki 1 A
02940 Espoo
puh. (09) 54 79 74 10
info@faktapro.fi

► TOIMITUS

Jänismäki 1 A
02940 Espoo
puh. (09) 54 79 74 10
toimitus@tosimies-lehti.fi

► PÄÄTOIMITTAJA

Kimmo Janas
puh. 050 912 7332
kimmo.janas@tosimies-lehti.fi

► ISSN 1458-3224

► KUVANKÄSITTELY

Faktapro Oy/Petri Janas

► PAINO

KTMP Group
Mustasaari

► ILMOITUSHINNAT 2023

(+ alv 24%)

	mv	2-väri	4-väri
1/1	1.150 €	1.350 €	1.600 €
1/2	670 €	850 €	1.000 €
1/4	400 €	500 €	570 €
1/8	240 €	270 €	350 €

► TILAUKSET

Kestotilaus: 40 € (6 numeroa/vsk)
Määräaikaistilaus: 45 € (12 kk)
tilausmaksut sis. alv 10 %
tilaukset@tosimies-lehti.fi
www.tosimies-lehti.fi
puh. (09) 54 79 74 10

► KANSI

Isän kanssa yhdessä vietetty aika luo lapselle turvallisen elämän pohjan.
© Unsplash

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Joel Hallikainen – isättömästä pojasta suurperheen isäksi
- 8 Sotainvalidi, asemapäällikkö Viljo Takala tukeutuu Jumalaan
- 10 Mika Poutala – toiminnallinen isä
- 13 Sopanen!
• Onko isällä enää mitään virkaa?
- 14 Isyyden merkitys miehelle ja lapselle
- 16 Isät ja vanhempainvapaa
- 18 MASI-työstä apua isille
- 20 Toivon sykettä Vihdissä
- 22 Ironman 70.3
- 24 Sana Karmel-vuorelta 3
• Jumalan armoon luottaen
- 27 Pohojamaan kautta...
• Isä
- 28 Fredrik Ekholmin Israel-kronikka
• Israelin lehtimajanjuhlan vietto vuonna 2023/5776
- 30 Caravan 23 Lahdessa
- 32 Juhani Haapoja on oppinut luottamaan Taivaan Isään
- 34 Tosimies lukee:
• Pekka Virkki: Jälkisuomettumisen ruumiinavaus
• Jarmo Karpakka: Eläköön mies! – enemmän terveitä vuosia 50+ terveysopas
• Matti Lainema: Manun matkassa – isäni tarina
- 36 Tosimies testaa: Hyundai Ioniq 6
- 38 Pikavisiitti Vironmaalle
- 40 Tosimies testaa: Sunlight Cliff 4x4 retkeilyauto

▲ Lauluntekijä Joel Hallikaisen suurimmat lapsiperheen kiireet ovat ohi, ja nyt on aika nauttia Jokke-pappana olosta.

▲ Sotaveteraani, asemapäällikkö Viljo Takala on luotsannut viisihenkisen perheen sodanjälkeisessä Suomessa.

▲ Kansanedustaja Mika Poutala priorisoi perheen työkiireiden keskellä.

▲ Koeajomme Sunlightin retkeilyauto Cliff 4x4:n.

Isänä ja poikana

Naiset saattavat joskus väittää, että meiltä miehiltä ei onnistu ns. multitaskaaminen. Vitsin mukaanhan esimerkiksi presidentti Ronald Reagan ei pystynyt kävelemään ja pureskelemaan purukumia yhtä aikaa...

Mutta tosiasiasahan ainakin me isät joudumme toimimaan niin lastemme isinä kuin oman isämme poikina. Eikä tietenkään sovi unohtaa Big Daddyä tuolla taivaassa.

Olenkin monesta sanonut, että minua tarkkailee tuolta pilven lonkalta kolme isää; biologinen Alpo-isä, hengellinen isäni Edwin Louis Cole sekä Taivaan Isä.

Arvatkaapa vain, minkälaiset suorituspainneet tässä meikäläisellä...

Mutta leikki sikseen.

Näin Isänpäivän aikaan toimituksemme ajatukset ovat niin ukrainalaisten kuin israelilaistenkin isien ja heidän poikiensa mukana ja haluamme muistaa myös kaikkia rakkaitaan menettäneitä rintamien molemmilla puolilla.

Aurinkoista syksyn jatkoa,

Joel Hallikainen – isättömästä pojasta suurperheen isäksi

Kimmo Janas

Lauluntekijä Joel Hallikainen kertoo kipuilleensa isyyden haasteiden kanssa, mutta luottavansa rakastavan Jumalan opastukseen.

► sämallin Joel Hallikainen kertoo saaneensa isäpuoleltaan, joka ei ollut hänelle isä – hän oli vain mies, joka asui samassa osoitteessa.

– Malli, jonka sain isyydestä, oli hyvin ristiriitainen ja rikkinäinen miehenmalli. Siitä johtuen perheessämme oli myös alkoholismia – äitini ei käyttä lainkaan alkoholia, mutta isäpuoli sitäkin enemmän.

Siinä asetelmassa Joel kasvoi herkäät vuotensa 5-vuotiaasta 14-vuotiaaksi.

– Minulla ei ole henkilökohtaista isäsuhdetta. Ainoastaan lapsuudesta traumaattisia ja neuroottisia kokemuksia yhdestä miehestä. Paradoksaalista on se, että olen tänään viiden lapsen isä ja Jokke-pappa kahdelle pojalle. Minkä olen oppinut tästä

yhtälöstä, on se, että isänä oleminen on minulle omien ääriviivojen rakentamista ja omien ääriviivojen hahmottamista. Lapset ovat opettaneet enemmän minua kuin minä heitä omilla tarpeillaan, Hallikainen hymähtää.

Siinä vaiheessa, kun lapset ovat olleet tarvitsevia, kun kaksi ensimmäistä syntyivät, hän oli itse samaan aikaan luomassa uraa.

– Se oli vaimon kanssa sovittu asia, että voin luoda uraa. Ja niin minä teinkin, ja olin aika paljon poissa kotoa.

Kaksi vanhinta lasta saivat Joel Hallikaisen arvion mukaan varmaan jonkinlaisen trauman siitä isän julkisuudesta, josta perheessä on vasta nyt alettu puhua – eli traumaa on alettu purkaa 30 vuotta myöhemmin.

Jumalan ääni sisällä

Vuonna 2000 Hallikaisen perheeseen syntyi kaksospojat ja pieni tytötöuvauvakin oli siinä alla.

– Eli minulla oli kolme vaippaikäistä lasta, ja minä olin televisio- ja iskelmätahti. Tästä seurasi ristiriita, ja minun oli valittava puoleni. Uran tekeminen ei enää toiminut, kotona

oli niin paljon lapsia ja niin paljon elämää. Tavallaan se elämä valitsi minut.

Vasta siinä vaiheessa hän kertoo alkaneensa opetella isänä olemista.

– Pakko myöntää, että se oli aika kivuliasta. Jouduin luopumaan itsestäni monissa asioissa, koska olen tällainen ura- ja ratkaisukeskeinen artisti-ihminen. Huomasin, että elämässäni on paljon asioita, joita en pysty ratkaisemaan, joita en hallitse – ja ne olivat toisten ihmisten tarpeet, Hallikainen tilittää. – Ja siinä minua revittiin ja riuhdottiin oikein tosilujaa.

Se oli isäksi kasvamisen aikaa, ja se tapahtui vasta silloin, kun perheessä oli jo kaksi lähes murrosikäistä (10 ja 13 v) lasta ja tuli kolme lasta lisää.

– Olen joskus sanonut, että isänä olemiseen kuuluu esimerkiksi se, että mietin, miten saan 12-vuotiaan pojan suihkuun ja 14-vuotiaan tytön pois suihkusta, Hallikainen heittää esimerkin.

Isänä oleminen on ollut hänelle rajojen asettamista. Että asettaa lapsillensa rajat ja osoittaa sen, että rakastaa heitä oman kykynsä mukaan.

– Teen parhaani, enempää en osaa tehdä. Pojalleni -nimisessä laulussa, jonka tein aikoinaan vanhimmalle

▲ Sen suuren kysymyksen ääneen sanominen, että ehkä olen epäonnistunut vanhempana, on asia, joka Joel Hallikaisen mielestä jokaisen vanhemman on käytävä läpi jollakin tasolla.

pojalleni, lauletaan: ”Vaikka murjoisi elämä, kuuntele sydäntä.” Ymmärrän tänään, että sydämen ääni ihmisessä on omantunnon ääni, ja omantunnon ääni ihmisessä on Jumalan ääni. Se on suoraa Jumalan puhetta. Mutta sen asian muotoileminen jollekin toiselle ihmiselle eli miten toinen ihminen ajattelee tai ymmärtää, siinä pitää olla hienovarainen. Minulle se on Jumalan puhetta, ja se on minun sisääni asetettu sydämen ensimmäisessä lyönnissä. Ja niin se on jokaisessa ihmisessä riippumatta siitä, miten katsot elämääsi ja miltä kulmalta.

Tilinteon aika

Hallikaisilla on ollut iso käänne elämässään. Joel ja Pia Hallikainen myivät viime vuonna 7-henkisen perheen omakotitalon Raisiosta ja muuttivat kahdestaan kerrostaloon Naantaliin.

– Elämme tavallaan helppoa, suunniteltua elämää. Olen jopa haaveillut, että koska pääsen... No

nyt pääsin. Mutta kun syli oli täynnä meteliä, talo oli sekaisin, ja aina joku parkui, haaveilin, että tulisipa aika, että saisin elää tämän elämän, jota elän nyt.

Hän kertoo huomanneensa, että vapautunut aika ja vapautunut olo-tila onkin avannut aivan uuden tilanteen perheen dynamiikassa, joka liittyy isänä olemiseen.

– Huomaan, että nyt on eräänlainen tilinteon aika. Aikuiset lapseni alkavat nyt etsiä omia ääriviivojaan, ja he löytävät omasta lapsuudestaan kaikki ne asiat, jotka minä olen tehnyt väärin. Ja ne asiat nostetaan nyt pöydälle, josta seuraa, että itse asiassa en ole saanutkaan odottamaani vapautta, vaan olen uuden elämäntilanteen edessä.

Se on isyyttä, että minun on katsottava omaa itseäni aikuisena ihmisenä ja kannettava vastuu siitä, että lapsillani on solmuja sisällään. Miten heillä on ollut elämässään joku asia väärin, olen omalla tavallani vastuussa siitä. Mutta loppupeleissä jokai-

▼ – Vaikeista asioista on puhuttava, ne on nostettava pöydälle ja kokoonnuttava lasten kanssa keskustelemaan niistä. Näytettävä valoa sinne. Joku on sanonut hienosti, että lapsi pelkää pimeää ja aikuinen valoa.

Pojalleni

Säv & san Joel.Hallikainen

Ensimmäinen poika, kun sinun syntyvän näin
Tulit isättömän pojan maailmaan pyyhin kyyneliä silmistäin
Sinulta sain lahjan, isäsi olla saan
kuinka monta kertaa neuvoton olen ollutkaan

Vaikka murjoisi elämä kuuntele sydäntä
Se soi samaa säveltä ikuisuuden ääniä
Elämäsi laineilla riemuitse ja rakasta
Sydämessäsi aina pysy pikkupoikana

Vaikka maailma on kova kestät kyllä sen
Sinulla on lahja, olet saanut suuren sydämen
Kulje oma tiesi hyvää etsien
Vaikka vastaan tuulee älä unohda
olet ainutkertainen

Vaikka murjoisi elämä...

Kirjoitettu tähtiin on tie jokaisen
Sua joku jossain jo odottaa elämäänsä etsien
Kun sinä synnyit tänne jutun juonen oivalsin
Sinun käy niinkuin minunkin, poika minä selvisin.

Vaikka murjoisi elämä...

nen on vastuussa omasta elämästään. Mutta minä olen vastuussa lapsistani – vaikka he olisivat aikuisia.

Prosessi, jonka jokaisen on käytävä itse läpi. Joel Hallikaisen on käytävä itse oman lapsuutensa traumat.

– Se on minun pakettini ja lapsillani on heidän pakettinsa.

Onnellisuuden ylä- ja alaraja

– Ystäväni, Naantalinnin pappi, Jussi Meriluoto antoi vasta eilen minulle hienon vastauksen, kun avauduin hänelle. Jussi sanoi, että siinä kohtaa elämää, kun ihminen ei pysty, on yksi, joka pystyy tekemään ihmeitä ja mahdolltomuuksia. Se on Jumala yksin.

Joel Hallikainen kertoo, ettei hän kaada vastuutaan ja epäonnistumisiaan pois ja sano, että kyllä Jumala hoitaa ne. Hänen on ne hoidettava. Ja tällaisessa prosessissa hän on juuri nyt.

– Luulin saavani olla vain Jokkepappa, joka saa parhaita paloja. Mutta itse asiassa saan aikaan parhaita ihmisiä kipuilevat, ja minä olen se, jolle he kipuilevat omaa elämäänsä, omia kasvukipujaan. Siinä katson onnistuneeni, etteivät he kipuile maailmalle. Mutta siinä koen epä-

► onnistuneeni, että olisinko voinut tehdä jotain paremmin. Olen aina voinut valita, mutta aina olen valinnut juuri sen, mitä sydämeni on sanonut.

Kuvaava isyydessä on Hallikaisen mukaan se, että kun joku kysyy, oletko onnellinen, hän vastaa, että olen onnellinen, olen yhtä onnellinen kuin surullisin lapseni. Eli se tarkoittaa, että kun lapsia on viisi, niin aina jollakin on asiat hyvin juuri tänään ja se määrittelee sen ylärajan. Mutta tosiasia on se, että kenellä menee tänään huonoimmin, se määrittelee myös isän alarajan.

Isyyttä on sekin, että joutuu miettimään, kuinka paljon on vastuussa aikuisesta ihmisestä.

– Se on julmuutta sanoa, että sinun on pärjättävä omillasi, Joel Hallikainen toteaa ja muistuttaa vitsistä, jossa poika kiukuttelee ja kysyy vanhemmiltaan, että miksi hän ei saa nukkua vanhempiensa välissä. Isi vastaa, että kyllä sinä saisit, mutta kun sinä olet 46...

▼ Omaa artisti-egoansa Joel Hallikainen kuvaa puujalaksi, jota hänen on vedettävä perässä. Sitä ei voi leikata pois vaan se on sovittava muuhun vartaloon.

Henkinen ristiriita

Joel Hallikainen on puhunut asioista avoimesta, koska raitistuminen määrittelee hänet ihmisenä. Hän puhuu siitä siksi, ettei voi pitää salassa asioita, joka on ollut merkittävä käänne elämässä.

– Elämässäni on ollut kaksi käännettä; raitistuminen ja hengellisen tietoisuuden herääminen. Raitistuminen on myös rehellisyyden prosessi, ja nyt olen saanut elää kymmenen vuotta raittiina. Raitistuin kokonaan eli lopetin sellaisen juupas-eipas homman, hän tarkentaa.

Omien sanojensa mukaan Joel Hallikainen oli tyylijuhdas kaappijuoppo, joka alkoholin tissuttelulla sääтели omaa jaksamistaan.

– Sisälläni oli ristiriita, ei hengellinen vaan henkinen ristiriita, eli mitä maailma odottaa minulta, mitä lapset odottavat minulta, mihin pystyn ja kykenen. Ja kaiken tämän päällä oli, miten jaksan sen kaiken. Ja siihen ristiriitaan alkoholi sopi erittäin hyvin. Mutta nyt olen tullut kaapista – baarikaapista, hän naurahtaa.

Hallikainen myöntää, ettei voi odottaa, että lapset ymmärtäisivät hänen valintojaan vielä. Nuorimmat lapset ovat 22-vuotiaita ja vanhin 36-vuotias.

– Mutta kun he ovat määrätyn

ikäisiä, he varmaan ymmärtävät isän teot. Toivottavasti puheeni ei kuulosta toivottomalta, sillä onneksi elämässäni on – Jumalan kiitos – enemmän ilonpisaroita kuin niitä kipupisteitä.

Pakko murentua

Uskoontulo tai hengellisen tietoisuuden herääminen, niin kuin Joel Hallikainen asian ilmaisee, on vaikuttanut myös isyyteen.

– Samalla, kun opettelen omaa isyyttäni, opettelen suhdettani myös Taivaalliseen Isään. On tärkeää ymmärtää, että Jumala on kaikki, enemmän kuin meidän pelkomme yhteensä ja minun mitättömyyteni tai voimani. Hän on kokonaan toinen. Siinä vaiheessa, kun minulta murenee ja hajoaa kaikki, ymmärrän, että joku täällä kannattelee minua.

Hän huomauttaa, että kaikella on joku lähde. Jumala on se hyvä lähde.

– En käytä uskoani minkäänlaisena puolustuksena tai verukkeena. Olen itse vastuussa omista valinnoistani, Hallikainen painottaa. – En voi mennä minkään uskonnollisuuden taakse. Mutta Jumala on todistajani, että joka ilta ristin käteni ja rukouilen lasteni puolesta sekä huokaisen kasvukipujen ja ihmissuhdeongelmien

puolesta.

Kun Hallikainen kertoo tuoneensa ongelman rukouksessa esille, niin hän huomaa saaneensa siihen vastauksen Jumalalta. Jumala kertoo antaneensa kaikki työkalut, mutta hänen on itsensä murennuttava, pienennyttävä voidakseen ratkaista ongelmansa.

– Minun Jumalani ei ole rankaiseva Jumala, vaan hyvä ja rakastava.

Toivo ja lohtu

Hallikainen kertoo olleensa 15 vuotta sitten keikalla Raahen kirkossa, joka oli tupaten täynnä. Hän puhui ja lauloi, mitä sydämellä oli. Tilaisuuden jälkeen hän meni -20 asteen pakkasessa nakkikioskille ja tilasi iltapalaa. Hän muistaa alkaneensa yhtäkkiä nauraa hyvää oloansa, hän oli saanut laulaa ja puhua ja nyt sai vielä ruokaakin, jonka sai syödä lämpimässä hotellihuoneessa. Mutta sitten tapahtui jotakin, jota hän ei osaa selittää.

– Lysähdin hotellihuoneen nojatuoliin ja huokaisin uupuneena, sillä takana oli pitkä päivä. Katsoessani huoneen ovea tunnistin siinä selvästi Kristus-hahmon. En ollut aikaisemmin kokenut sellaista ja mikä hulluinta, en edes usko tuollaisiin näkyihin.

Joka tapauksessa hahmo seiso oviaukossa ja hänen selkensä takaa loisti todella kirkas valo, kirkkaampi kuin aurinko, valkoinen valo. Sitten hahmo ojensi käteensä kohti Hallikaista toisen käden pitäessä kiinni ovenkavhasta.

– Vielä näinkin pitkän ajan jälkeen liikutun, enkä osaa selittää, mitä tapahtui. Siksi uskon, ettei minun Jumalani ole rankaiseva Jumala, vaan Hän ojentaa käteensä ja sanoo, että tule. Tästä olen saanut paljon voimaa kiertäessäni eri seurakunnissa ja tilaisuuksissa.

Kun hän kolkuttaa, hän ikään kuin avaa sen näyssä raollaan olleen oven ja huomaa sydämensä aukeavan aivan eri kuldasta. Ja aina siellä on se toivo ja lohtu.

– Aina kun minulla on se valinnan paikka elämässä, joka kerta se toinen vaihtoehto on toivo ja lohtu.

Armonlaakson miehet

Viisi vuotta sitten Joel Hallikainen oli mukana perustamassa Raisioon miestyötä. Kierrellessään ympäri Suomea hän oli alkanut ihmetellä, miksi Raisiossa ei tehty miestyötä.

– Meitä oli sellainen kuuden

miehen ryhmä, joka päätti järjestää miestenillan. Rukoillaan yhdessä ja katsotaan, jos saadaan 30 äijää miestyötä. Kierrellessään ympäri Suomea hän oli alkanut ihmetellä, miksi Raisiossa ei tehty miestyötä.

– Meitä oli sellainen kuuden miesten ryhmä, joka päätti järjestää miestenillan. Rukoillaan yhdessä ja katsotaan, jos saadaan 30 äijää miestyötä.

Kun Hallikaiset muuttivat viime joulukuussa Naantaliin, Joel Hallikainen meni ensitöikseen Naantalintalokirkon kirkkoherran Jani Kairavuon juttusille ilmoittautuen paikalliseen

– En voi rakentaa omaa karismaani. Hei kun alan vartioita ja ylläpitää kykyäni, se murenee minusta. Ymmärrän saaneeni tämän armonlahjan – laulun ja puheenlahjan – Jumalalta ja se on auttanut minua jaksamaan niin artistina kuin isänäkin, toteaa Joel Hallikainen.

miestyöhön.

– Haluan kuulua johonkin hengelliseen yhteisöön, se on minulle tärkeää. Jani hymähti ja huokasi ehdotukselleni käynnistää miestyö ja kertoi heille nimetyin syksyllä miestyön vastaavaksi pastori Jussi Meriluodon. Naurahdimme kumpikin, että tämäpä sattui. Tavattuani Jussin, löysimme heti yhteisen sävelen ja tammikuussa käynnistyi miestyö nimellä Armonlaakson miehet. Meillä on ollut todella mielenkiintoisia aiheita ja mielenkiintoisia puhujia, syksylläkin on Timo Soinia, Kalervo Kummola ja Leo Louhivaaraa jne.

Armonlaakson miesten tavoite on saada tavalliset miehet kirkon matalan kynnyksen yli hengellisen sanan ja sävelen ääreen. Ja todisteena onnistumisesta sata miestä kokoontuu kuukausittain Naantalintalokirkon kirkkoherran Jani Kairavuon juttusille ilmoittautuen paikalliseen

TOSIMIES

Euroopan vanhin kristillinen miestenlehti
– miesten asialla jo vuodesta 2001 lähtien

6 numeroa
vuodessa
vain 40 euroa!

Tilaa ilmainen näyttenumero!
www.tosimies-lehti.fi

Sotainvalidi, asemapäällikkö Viljo Takala tukeutuu Jumalaan

Ilkka Löytty

2.2.2023 tuli Viljo Takalan mittariin 98 vuotta.

– Vuosia on toki kertynyt, mutta ei sitä aina huomaa, hän naurahtaa.

Viljo Takala syntyi Kuortaneella pienviljelystilalla uskovaiseen perheeseen, isä oli metsätyönjohtaja.

– Olen kiitollinen siitä kodista, jossa sain varttua. Hengelliset asiat kuuluivat elämään lapsuudesta lähtien, Takala muistelee.

Kun ikää tuli lisää, piti alkaa ajatella ammattia. Takana oli vain kansakoulu, sillä Kuortaneella ei tuohon aikaan ollut oppikoulua.

– Ystävänä Leevin eno oli rautateillä töissä, ja kun hän pääsi sinne töihin, houkutteli Leevi myös minut mukaan. Niinpä minäkin pyrin rautateille töihin tammikuussa 1943. Alokasaika alkoi Alavuden asemalla asemamiesten töissä, joka piti sisällään tavaroiden vastaanottamista ja kuormaamista.

Sota-aika

Viljo Takala ehti työskennellä vain kolme kuukautta, kun jo huhtikuussa tuli kutsu rintamalle.

Hän palveli panssaritorjunnassa (PST), jonka panssaritorjuntatykki oli kesäkuussa 1944 Äyräpään hautausmaalla. Kielto oli ampua ilman lupaa, etteivät asemat paljastuisi viholliselle.

Joukko-osastolla oli käytössään kahden miehen poterot, mutta koska arveltiin tilanteen jatkuvan pitkään, päätettiin kaivaa hautausmaalle kunnon korsu.

– Yläjuoksulla oli saha, jossa käytiin tekemässä lautta, jolla uitettiin parruja korsutarpeiksi. Ensimmäisessä lautassa oli 54 parrua. ”Naapuri” kuitenkin pääsi häiritsemään rakennustöitä konekiväärituloilla

lahden yli, Takala muistelee.

Kun toista lautta oli rakentamassa, alkoi vihollisen tulitus tulla yhä lähemmäksi. Keskiraskas kranaatti osui lähelle ja heitti Takalan maahan.

– Yritin nousta, mutta en pääsytäkään mihinkään. Aika nopeasti hätiin ehti taistelulähettaliupseeri kantaen paareja ja sanoi, että tässä Viljo sinulle paarit.

Myös käytössä olleet veneet saivat oman osansa luodeista, mutta vuotavista veneistä huolimatta Takala saatiin turvaan. Metsänlaidassa odotti hevonen ja kärryt, joilla mies kuljetettiin ensin kenttäairaalaan, josta Punkaharjulle sotilassairaalaan ja lopulta sairasjunalla Vaasaan.

Äyräpää on tullut tunnetuksi myös nurmoolaisen vakavista tappioista talvisodan aikana.

Paluu siviiliin

Kun Takala palasi sodasta – ei kyllä

ahvan ehjänä – hän pyrki takaisin töihin Alavuden asemalle. Lopulta hän työskenteli useammallakin asemalla. Koska Takalalla oli vain kansakoulusivistys, hän tiesi pääsivänsä vain joko konduktööriksi tai järjestelymestariksi.

– Kun vuonna 1952 sain siirron Pihlajaveden asemalta Koskenkorvan asemalle, menin ilmoittautumaan Ilmajoen Yhteiskouluun, johon pääsin yksityisoppilaaksi. Siellä suoritin viisi luokkaa, ja tarkoitus oli, että jos saan keskiarvoksi vähintään 8, luen lukioluokat siihen perään. Tavoite kyllä täyttyi, mutta rautatien koulutukset veivät liikaa aikaa ja lukio sai jäädä.

Rautatieopistossa suoritin päällikkökurssin.

Vuonna 1958 Viljo Takala oli jo virkamiespuolella ja sai siirron Teuvan, Perälän ja Närpiön asemapäälliköiden sijaisuuksiin.

– Perälästä sain vuonna 1963

siirron Keitelepuolelle Viitasaarelle. Siellä ei ollut asemamiehiä vaan ylempään palkkausluokan asemamestari päällikkönä, joksi minut nimitettiin. Kun henkilöliikenne väheni, asema muutettiin lopulta miehittämättömäksi. Minäkin sain siirron Pieksämäelle rautatiepiirimistöön.

Sitten avautui Misin asemamestarin paikka, joka oli sotilas- ja kaivosasema. Siellä oli asemamiehiä, joten ei tarvinnut tehdä kuin virkamiehen työt. Siellä meni kaksi vuotta, jonka jälkeen tarjottiin Vihannin asemapäällikön virkaa. Siellä kului neljä vuotta.

– Sitten tuli haettu Pyhäsalmen asemalle, joka oli vähän korkeamman luokan asema, joka tietenkin vaikutti myös palkkukseen. Pyhäsalmen asemamestarina palvelin 7,5 vuotta.

Viimeiset vuodet Takala palveli Kemijärvellä, jossa alaisia oli jo yli

viisikymmentä, jossa oli veturimiehiäkin kymmenen.

1.2.1988 Viljo Takala siirtyi eläkkeelle, mutta Alavudella odottavaan omakotitaloon perhe pääsi muuttamaan jo ennen joulua.

Isänä olo

Viljo Takala meni naimisiin usko- vaisen Ilmin kanssa 27.4.1946, josta päivästä tuli myöhemmin kansallinen veteraanipäivä. Perheeseen kuului vaimon lisäksi kolme tytärtä. Toimipaikat rautateillä vaihtelivat ja perhe joutui usein muuttamaan.

– Ei se perheelle mitään herkkua ollut tuo ainainen muuttaminen, mutta aina ne lähtivät mukaan. Eikä niistä paikoista haluaisi antaa yhtään pois, kaikista niistä jotain uutta sai.

Isänä olossa kaikki on ollut Takalan mukaan hyvää.

– Kun uskonasiat ovat olleet kunnossa, kaikki muutkin asiat ovat olleet järjestyksessä. Välillä usko on toki ollut heikompaa ja välillä vahvempaa, mutta aina se on ollut mukana jokapäiväisessä elämässä kantavana voimana, Takala toteaa. – Itselläni on ollut pienestä pitäen turvallisuuden tarve, ja se on ollut yksi uskon kantava voima.

Hän arvelee, että esimerkillä on varmaan jotain merkitystä, kun lapset katsovat, että miten isä toimii missäkin tilanteessa.

– Sanotaan, että mihin kuorma kaatuu, niin siitä jää jotakin jälkeen. Jospa siitä jotakin niille lapsille on jäänyt. Olen varmaan ollut huono isä siinä, etten ole pitänyt lapsille puheita. Mutta hyvin he ovat pärjänneet, eikä heitä ole piiskalla ohjattu, Takala naurahtaa. – Joskus olen ajatellut, että olenkohan hoitanut virkahommat paremmin kuin perheeni.

Vanhin tyttö, kehitysvammainen asuu yksinään perheen entisessä kodissa Alavudella.

– Olin hänen omaishoitajansa siihen asti, kun muutin tänne palvelutaloon.

Helsingissä asuva keskimääräinen tytär puolestaan on isänsä holhooja, ja hoitaa nykyään isänsä asioita. Nuorin tytär puolestaan asuu miehensä kanssa Kiskossa.

Maanpuolustushenkeä

Viljo Takala toimi Alavudella sotaveteraanien hengellisen toimikunnan puheenjohtajana ja järjesti kahden kuukauden välein seurakunnan tiloissa tilaisuuden.

21.5.1997 järjestetyssä tilaisuudessa Takala piti seuraavan puheen:

On jälleen kevät ja kuuluu puron solinaa ja linnun laulua. Luonto herää ja tuntuu, ettei muusta oikein voisi puhua. Aion kuitenkin sanoa muutaman sanan turvallisuudesta.

Erään tuntemani nuoren isännän ja hänen eläkkeellä olevan isänsä välille syntyi kerran sanaharkka ja sanailu kehityi jo siihen pisteeseen, että tulisenluontoinen poika sanoi: ”Minä kohta huitaasen.” Tähän taas pappi, että soo so, se olis sitten sellasta syytinkiä, jota ei ole kirjooskaan. Siihen se tilanne laukesi.

Meillä on viime aikoina puhuttu paljon turvallisuudesta ja sen takaa- misesta eri tilanteissa. Asian esilläolo ei ole mikään ihme, onhan turvallisuus yksi ihmisen perustarpeista. Kansallisen turvallisuuden esille ottaminen ja suunnitelmien tekeminen jo rauhan

vallitessa on luonnollista, jopa välttämätöntä, eihän palovakuutuksenkaan ottaminen onnistu, jos talo jo palaa. Tämän päivän tilanne Suomessa voidaan kai todeta, että uhkakuvat eivät ole niinkään sotilaallisia, vaan ne ovat lähinnä ympäristöllisiä, sosiaalisia ja taloudellisia.

Turvallisuuden merkitys, pahimmillaan sota, kouraisee aina syvästi. Ei kukaan, joka ei ole elänyt sota-aikaa, voi täysin tajuta sitä hätää ja huolta, minkä keskellä silloin elettiin. Alituinen kuolemanpelko myös läheisten puolesta oli vain kestettävä. Pommitukset, kodin menetykset, pakoon lähtemiset, viestit kaatuneista ja haavoittuneista ja ruoan niukkuus, jokapäiväisten tavaroiden puute jne. Hirvittävät kokemukset rintamalla sekä uuvuttava asemasota kuluttivat voimia. Se että sieltä sodan keskeltä kukaan palasi, on käsittämätön ihme.

Suuri ihme on myös Suomen selviytyminen sodasta, se on Jumalan varjeluksen ihme.

On varmasti totta, ettei pelkkä sotilaallinen voima ja sotilaiden urheus olisi voinut maata pelastaa. Siihen tarvittiin voimakkaamman käden suojellusta, siihen tarvittiin myös paljon rukousta.

Niin sodassa kuin rauhassa turvamme on ikaikojen Jumala. Läpi koko Vanhan testamentin toistuu Jumalan lupaus ”Minä olen sinun kansasi ja varjelen sinua, mihin ikinä kuljetkin.” Jeesus toisti tämän lupauksen opetuslapsilleen palmussa 27:3 ”Vaikka sotajoukko saartaisi minut, sydämeni ei pelkäisi, vaikka minua vastaan nousisi sota, ei minulla olisi mitään hätää. Kun vaara uhkaa, Hän ottaa minut teltassaan, Hän nostaa minut turvaan kalliolle.”

Mika Poutala – toiminnallinen isä

Kimmo Janas

Kansanedustaja, ex-pikaluiistelija Mika Poutala kutsuu itseään rennoksi ja vapaaksi, toiminnalliseksi isäksi. Arjen kiireistä huolimatta hän asettaa perheen etusijalle ja pyrkii varaamaan aikaa lastensa kanssa olemiseen.

Mika Poutala kertoo olensa 3. polven saalemilainen ja käyneensä pienestä pitäen seurakunnan tilaisuuksissa. Hän menetti Sakari-isänsä ollessaan 7-vuotias. Samalla hävisi miesmalli nuoren pojan elämästä.

– Varmasti kaipasın miesmallia

elämäni, mutta tuskin osasin sitä sanoittaa silloin oikein. Mutta kyllä elämäni tuli myöhemmin henkilöitä, jotka olivat omanlaisiaan miehille.

Appiukosta remonttiapua

Hän muistelee, kuinka alkoi hieman vanhempana käydä seurakunnan nuorteniloissa ja seurakunnassa tapaamiensa nuorten kotona.

– Tuli juteltua heidän vanhempiensa ja etenkin isien kanssa. Esimerkkinä voisi mainita Hirvosen Riston, joka oli isäni hyvä ystävä seurakunnassa, ja jonka tyttären kanssa olimme kavereita nuortenil-

◀ Äidin ja isän urheilullisuus on tarttunut myös perheen lapsiin.

loissa. Kun olin kylässä Hirvosilla, kyllä sitä tuli juteltua paljon Riston kanssa eli silloin huomasi kaipuun aikuisen miehen seuraan. Toinen tärkeä mieshenkilö silloin nuorena oli Ronkaisen Petri, joka kuskasi meitä seurakunnan tilaisuuksiin.

Kun Mika alkoi seurustella rytmistä voimistelua harrastavan Sannin kanssa, läheni suhde myös tulevaan appiukkoon Samuel Saresvirtaan. Samalla kun Mika sai elämänsä uuden isähahmon, sai Samuel puolestaan kauan kaipaamansa pojan taloon.

– Teemme nykyään Samuelin kanssa paljon erilaisia remonttitoita ja vietämme näin aikaa yhdessä. Uskoisin myös viettäväni mieluummin aikaa appivanhempieni kanssa kuin moni muu, Mika Poutala naurahtaa. – Kysyn usein lomille lähtiessä vaimolta, että lähtisivätkö vanhempasi mukaamme. Todennäköisesti saan sitä kautta jotain, jota jän lapsena kaipaamaan.

Urheilu-ura ja isyys

Mika Poutala luisteli ensimmäisen kerran talviolympialaisissa vuonna 2006 ja toisen kerran Vancouverissa vuonna 2010, jolloin oli jo mitalin kannassa kiinni ja nousi samalla suomalaisen urheiluleisön tietoisuuteen.

Hän ehti siis käydä kahdet olympialaiset, ennen kuin ensimmäinen lapsi, Eliel syntyi vuonna 2011.

Kysymykseen, haittasiko urheilu-ura isyyttä ja lasten kanssa oloa, Poutala vastaa poliittikkomaisesti, ettei se tuolloin ollut optimaalista isyyttä.

– Niiden huonojen puolien ohessa oli myös paljon hyviä hetkiä. Olin esimerkiksi kolmena vuotena harjoittelemassa Kanadassa ja perhe oli mukana. Ne matkat ovat jotain sellaista, mitä ei olisi ikinä voinut kokea ilman urheilua. Kun olimme vierassa maassa, siellä ei ollut erilaisia kissanristiäisiä häiritsemässä, vaan oli urheilu ja perhe, Mika Poutala toteaa.

Matkat ovat vahvasti koko perheen muistissa, ja lapset varmasti muistavat yhteisen ajan Kanadassa

▶ Kansanedustajan ja puolueen varapuheenjohtajan työt ovat tuoneet omia haasteitaan Mika Poutalan ajankäytölle.

◀ Appiukon kanssa on myös mukava tehdä rakennustöitä vapaa-aikana.

lopun ikäänsä.

Tietenkin kesällä oli kotimaasakin enemmän aikaa olla perheen kanssa, kun varsinainen harjoittelu-aika oli ohitse.

Senaattoriura käynnistyi

Aktiivin urheilu-uran jälkeen Poutala ehti toimia viisi vuotta yrittäjänä, mikä taas toi omat kiirensä esimerkiksi puhujamatkoina ympäri Suomea.

– Se oli tavallaan välivaihe, jolloin priorisoin ajankäyttöäni tosi paljon perheen ehdoilla, mutta silloinkin olin usein kiinni iltaisin ja viikonloppuisin.

Kansanedustajaksi nousu toi uudenlaisen arjen Poutalan perheeseen.

– Olen pitänyt tärkeänä, että voin olla illat kotona laittamassa lapsia nukkumaan jne. Ja esimerkiksi tällä viikolla olen pystynyt kolmena aamuna viemään nuorimmaisen päiväkotiin, kun vaimo on lähtenyt töihin aikaisemmin.

Kansanedustajan työssä aikataulut ovat Poutalan kertoman mukaan tosi vaihtelevia, mutta niihin pystyy myös itse vaikuttamaan aika paljon – varsinkin iltamenoihin.

– Kutsujahan satelee vaikka mihin, mutta itse voi päättää, mihin aikansa käyttää. Mielestäni kaikessa työssä, mutta varsinkin mitä vaativampaa ja ajankäytöllisesti haastavampaa se on, sitä tarkemmin sinulla pitää olla oman elämäsi prioriteetit kunnossa, Mika Poutala painottaa.

Eli kun tulee valintatilanteeseen, ei tarvitse joka kerta miettiä, miten tässä toimitaan. Tavallaan pitää olla jonkinlainen ohjeistus itselle.

– Nyt kun olen puolueen varapuheenjohtaja, viikonloppuina alkaa olla paljon erilaisia tilaisuuksia, mutta olen päättänyt, että vähintään kaksi viikonloppua kuukaudessa on pyhitetty kokonaan perheelle. Pakko on luoda itselle tiettyjä sääntöjä arkeen. Arkipäivisin pyrin tulemaan kotiin klo 16-17 aikoihin, että jää aikaa lasten kanssa olemiseen.

► Haastattelua seuranneena viikonloppuna Mika Poutala lähti perheen poikien, Elielin (12) ja Manuelin (9), kanssa seurakunnan leirille, jossa itse toimi myös leirin ohjaajana. 3-vuotias Mariel pääsi viettämään viikonloppua ukin ja mummin luo.

– Pojat pyysivät mukaan myös joi-takin kavereitaan, jotka eivät ole koskaan käyneet edes seurakunnassa.

Rentoa ja vapaata

Mika Poutala kertoo olevansa aika rento ja vapaa kasvattaja ja haluaa antaa paljon vastuuta lapsilleen.

– Lapset saavat tehdä asioitaan ja oppia niistä, eli en ole mikään holhoojatyyppe. Tilanne tietenkin tasapainottuu toisen vanhemman taholta, hän naurahtaa.

Pelkkä ”oleskelu” ei ole helppoa ja luonteenomaista Poutalalle, vaan hän haluaa mieluummin tehdä asioita yhdessä lastensa kanssa, on se sitten luontoretki tai vaikka joku rakennusprojekti. Koti-illat kuluvat esimerkiksi erilaisia lautapelejä pela-ten. Televisiota hän kertoo katselevansa erittäin harvoin.

– Olen sellainen toiminnallinen ja vapaa isä. En siis mikään vapaan kasvatuksen kannattaja kuitenkaan, Poutala tähdentää.

Hän kertoo viikottaisen seurakuntayhteyden olevan itselleen tärkeää, joka ei välttämättä aina kuitenkaan onnistu. Toisaalta seurakunnan leirit ovat myös hyvä paikka välittää lapsille uskonasioita.

– Kyllä me lasten kanssa rukoi-lemme iltarukoukset aina nukkumaan mentäessä. Ja siinä yhteydessä syntyy usein keskustelua hengellisistä asioista. Kerromme esimerkiksi, miksi olemme toimineet jossain tilanteessa määrättyllä tavalla, vaikka poikien kavereiden vanhemmat ovat saattaneet toimia toisella tavalla.

Vakaumusta kunnioitetaan

– Näen nykyisen menon yhteiskunnassa huolestuttavana, mutta samalla tulee tunne, että minun on vietettävä paljon aikaa lasteni kanssa. Kuulee lapsien kanssa keskustellessa, mikä siellä ihmetyttää tai huolestuttaa. Vasta äskettäin Eliel ihmetteli erästä

eettistä asiaa, josta koulussa oli puhuttu ja kysyi minun mielipidettäni. Siinä sitä sitten keskusteltiin, mitä Raamattu puhuu kyseisistä asioista ja mitä me uskomme.

Mutta jos tällaisia hetkiä ei tule kohdalle, jossa lapset voivat luottaa sinuun ja kertoa huoliaan, voi lopputulos olla murheellinen lasten

identiteetin kehittymisen kannalta. Poutalan lapset eivät ole joutuneet uskonsa ja arvomaailmansa takia kiusaamisen kohteeksi, ja samanlaiset kokemukset hänellä on itselläänkin.

– On tosi jännää, että aina kun usko on tullut esille keskusteluissa jonkun kanssa niin urheilussa kuin

► Metsäretket kiinteivät isän ja lasten suhdetta.

politiikassakin, minulle on sanottu, että he kunnioittavat minua ja vakaumustani. En ole koskaan kokenut kiusaamista uskoni takia, Mika Poutala toteaa.

Sopanen!

Onko isällä enää mitään virkaa?

Ei tarvitse olla mikään viisaustieteen tohtori huomatakseen, mitä tapahtuu. Ei vain vaihkeisesti kulisissa, vaan julkeasti julkisuudessa. Isää ja isän roolia ajetaan urakalla alas. Niin ikävää kuin se on, tasa-arvoa suut vaahdossa huutavat feministiaktivistit toimivat omia vaatimuksiaan vastaan. Heille näyttää tasa-arvo olevan miehen totaalinen syrjäyttäminen. Se on johtanut siihen, että yhä useampi lasta haluava nainen ei ota miestä. Siittiöt kyllä kelpaavat, mutta isää ei tarvita lapsen arkeen.

Onko tässä enää mitään järkeä. Ei totisesti ole. Monet tutkimukset osoittavat selvästi, että isättömyys aiheuttaa lapsille paljon ongelmia. Tietysti tästä ei saa puhua, koska tällaiset patriarkaaliset ja ikivanhat tavat eivät ole enää käyttökelpoisia. Kotomaamme valtamedia on hiljaa, vaikka hyvin tietävät tutkimustulosten suunnan. Ehkä kattavimmat ja parhaimmat tutkimukset on tehty USA:ssa. Niiden mukaan isättömillä lapsilla on suurempi riski huonoon koulumenestykseen, päihteiden väärinkäyttöön, seksuaaliseen yliaktiivisuuteen, käytösongelmiin, jopa itsemurhiin. Ja niin edelleen. Tämä ei missään nimessä tarkoita sitä, etteivätkö lapset, joilla on arkipäivässä myös isä, sortuisi väärin valintoihin. Mutta riskikerroin näyttää olevan heillä selvästi pienempi.

Ydinperheen merkitystä ajetaan alas. Terve arkipäivä halutaan vaihtaa. Selitykseksi käy, että heteroseksuaalisissa ydinperheissä on ongelmia. Totta kai on, koska niissä on ihmisiä. Samanlaisia pulmia ilmenee myös muissa niin kutsutuissa moderneissa perhemalleissa, mitä ne sitten lienevätkin. Tässä koohtuksessa lapset kärsivät eniten. Kun aikuiset leikkivät omia itsekkäitä pelejä, lapsen perustarpeet unohtuvat helposti.

Vanha ja yhä toimiva viisaus on, että isän ja äidin suhde on lapsen koti. Siksi olisi kaikkein viisainta tukea avioliitossa eläviä vanhempia monipuolisesti. Onneksi vielä järjestetään avioliittoleirejä ja -seminareja ainakin joissakin kristillisissä piireissä. Raamatullinen perhekäsitys on tasa-arvoa parhaimmillaan, jos se oikein ymmärretään. Väärinymmärrettynä siitä tulee torso. Kaikkivaltias Jumala asetti itse avioliiton: ”Siksi mies jättää isänsä ja äitinsä ja yhtyy vaimoonsa, ja heistä tulee yksi liha.” (1 Moos 2:24) Tämä saman asian vahvisti Jeesus (Matt 19 ja Mark. 10) ja Paavali (Ef 5). Tietysti, jos uskomme Jumalaan ja Hänen Sanaansa. Kymmenet vuodet avioliittotyötä tehneinä olemme vaimoni kanssa nähneet tämän perhemallin toimivuuden. On ollut hienoa nähdä monen parin rakastuvan uudelleen toisiinsa. Näyttää siltä, että todellinen kaikinpuolinen tyydytys toteutuu pitkässä, uskollisessa avioliitossa.

Hyvä avioliitto kasvattaa myös hyviä isä. Itsekkyydellä ei pitkälle pötkitä, mutta palveleva rakkaus saa miehestä parhaan irti. Siinä on hyvän isyyden resepti. Hyvää isänpäivää. Ei annata periksi.

ESPOON SÄHKÖASENNUS OY

Klaus Salminen 0400 314 120
klaus.salminen@espoonsahkoasennus.fi

Hitsausalihankintaa vaativiin kohteisiin

Teemme mm.

- ajoneuvoyhdistelmien uusia päälirakenteita ja perävaunujen osia
- puutavaranoisturin alustat, motojen kuljetuslavetit ym.

Wintersteel Oy

Sakari Yrjölä
Mäyrämäentie 9, 47450 Perheniemi
0400 570 288, sakari.yrjola@wintersteel.inet.fi

Ensiaputarvikkeet ja ensiapukoulutukset 30 vuoden kokemuksella.

03 260 6530 Tammed.fi myynti@tammed.fi

ISYYDEN MERKITYS MIEHELLE JA LAPSELLE

© Kelli McClintoc/Unsplash

Jari Sinkkonen

Valtaosa lapsettomista ja naimattomista nuorista miehistä haluaa kokea jossakin elämänvaiheessa isyyden, vaikka motiivit ovatkin hämäämpiä kuin äidiksi tulemisen motiivit. He pohdiskelevat, miten saavat aikanaan tasapainotetuksi perheen elättämisen tuottamat haasteet ja isyyden vaatimukset. Paineet ovat samantapaisia kuin naisillakin, joskin isyyden olemus on vaikeammin hahmotettava kuin äitiyden olemus.

Lapsen saaminen on todiste miehisyydestä ja hedelmällisyydestä. Mies toteuttaa isyydessä suvun, yhteisön ja yhteiskunnan toiveita. Hänestä tulee osa ketjua, jossa aikaisempien sukupolvien perintö siirtyy eteenpäin seuraaville sukupolville. Lapsi on myös miehen ja naisen välisen suhteen täyttymys ja sen symboli. Isän oma elämä jatkuu lapsessa ja saa siten häviämättömän arvon ja merkityksen.

On ihmetelty aiheellisesti, miksi miehet käyttävät niin vähän isyyslomaa. Varhain syntynyt läheinen suhde lapseen on avannut monen tuoreen isän silmät näkemään lapsen kehityksen ihmeellisen voiman ja sen tavattoman nopeuden. Ne miehet, jotka ovat pitäneet pitkiä isyyslomaa, ovat kuvailleet noita kuukausia suorastaan käänteentekeviksi.

Miehiä on vaadittu osallistumaan kotitöihin tasapuolisemmin, koska monien tutkimusten mukaan kodinhoito on edelleen paljon enemmän naisten vastuulla. Kasvavan lapsen kannalta on varmasti tärkeää nähdä isä vaihtamassa vaippaa vauvalle, siivoamassa ja valmistamassa ruokaa perheelle, mutta vielä tärkeämpää on hänen ja isän välinen suhde. Millai-

sin silmin isä katsoo lastaan, miten rajoittaa, miten rohkaisee. Ottaako syliin ja rutistaa, leikkiikö ja peli-leikö – vai onko aina kiireinen ja etäinen, aina liian ankara ja vaativa.

Samaan aikaan, kun isän merkitystä on korostettu, on miestä esineellistetty vähintään yhtä perusteellisesti kuin naisiakin. Äärimmillen tyypistettynä isyys on koepukassa uiskenteleva pieni siimahäntäinen solu, joka annetaan tai joskus myydään jollekulle siittiöitä tarvitsevalle ihmiselle. Parhaiden spermapankkien tuotevalikoima on laaja, ja nainen voi valita siltä mahdollisimman sopivan isän lapselleen. Jopa luovuttajan uskonnon voi saada selville. Voi vain kuvitella, millainen meteli nousisi, jos puhuttaisiin naisia koskevista tuotevalikoimista.

Isyyden rakentuminen

Isyys on monikerroksinen psykofyysinen rakenne. Siinä yhdistyvät perinnölliset tekijät niihin psyykkisiin kokemuksiin, joita miehellä on ollut kehityksensä aikana. Lapsuudessa koettu vanhemmuus, suhde äitiin ja isään, seksuaalisuuden kehitys, nykyinen parisuhde ja ympäristön odotukset vaikuttavat miehen odo-

tuksiin itsestään isänä.

Odotusaikana aktivoituu varsinkin suhde omaan isään ja muistot isän poikana olemisesta. Jos tuo suhde oli luottavainen ja lämmin, poika osaa poimia siltä myönteiset elementit oman isyytensä rakennusaineiksi. Hän pystyy myös hylkäämään ne osatekijät, jotka ovat vanhentuneita tai jotka jarruttivat aikoinaan pojan omaa kehitystä. Joskus mies joutuu valitettavasti toteamaan, että hänen omassa isäsuhteessaan ei ole kerta kaikkiaan mitään, mitä hän voisi ottaa mukaansa ja viedä omille lapsilleen.

Joskus tuo sinänsä ymmärrettävä tarve muuttaa omat kokemukset vastakohtakseen johtaa liioitteluun ja vaikeuteen asettaa omille lapsille rajoja. ”Siitä saakka, kun Elmeri tuli kotiin synnytyslaitokselta, olen neuvotellut hänen kanssaan joka asiasta”, eräs isä kuvaili. Joskus lapsen kanssa voi ja saa neuvotella, mutta lapset eivät odota isästään aikuista, joka neuvottelee aivan kaikesta ja on valmis tekemään kompromisseja joka asiasta. Lapset toivovat, että isä asettaa rajan ja näyttää kaapin paikan silloin, kun tilanne niin vaatii. Jokainen lapsi tarvitsee itseään vahvemmat vanhemmat voidakseen

kokea olevansa turvassa.

Isyyden luonnetta ja olemusta tutkittiin kauan menetelmillä, jotka oli kehitetty äidin ja lapsen suhteen tutkimista varten. Saksalaiset kiintymyssuhdetutkijat havaitsivat, että ne lapset, joilla oli sekä äiti että isä, odottivat vanhemmiltaan erilaisia asioita. Siksi lapsen isäsuhteen tutkimiseen tarvittiin uusia metodeja. Äiti on useammin läheisyyden ja lohdutuksen lähde, kun isän roolia taas voitaisiin luonnehtia luottavaisen tutkimisen tueksi. Siis aivan kuten Eppu Normaalin laulussa sanotaan: ”Äiti mulle repun täytti, isä ilmansuunnat näytti”.

Lapsi uskaltuu tutkimaan ympäristöään koska on varma isän tuesta ja saatavilla olosta. Eräs kymmenvuotias poika kertoi matkasta laskettelukeskukseen ja kokemuksestaan siellä. Hän oli ollut ryhmäopetuksessa tuntikausia, mutta mistään ei ollut tullut mitään. Isä tuli hakemaan poikaansa syömään illan jo hämartyssä ja rohkaisi poikaa kokeilemaan rinteen laskemista vielä kerran. Ja kas – kaikki sujui kuin rasvattu.

Lapsi muuttaa ja kasvattaa isäänsä

Miehessä tapahtuu odotusaikana monenlaisia muutoksia. Hän muistelee kokemuksiaan oman isän ja muiden tärkeiden miesten kanssa ja pohtii, millainen isä hänestä on tulossa. Joillakin miehillä on hiukan samantapaisia oireita kuin raskaana olevalla naisella. Niihin voi sisältyä pahoinvointia, päänsärkyä, lihaskramppeja ja alakuloisuutta. Mitä sitoutuneempi mies on vauvan odotukseen, sitä useammin hänellä on tällaisia oireita.

Jotenkin liikuttavaa on, että miehen hormonitasot muuttuvat odotusaikana. Testosteronin eli mieshor-

monin pitoisuus laskee, mikä yhdessä muiden hormonimuutosten kanssa tekee miehestä hoivaavamman ja vähentää seksuaalista halukkuutta. Siten tuore äiti saa olla rauhassa miehen lähestymisyrityksiltä.

Ehkä se isyys on toisinaan vielä nupullaan silloin, kun vauva on ihan pieni, vaikkakin monet nykyaikaiset nuoret isät opettelevat vaihtamaan vaippoja ja nauttivat vauvan kylvetämisestä. Kun vauva hiukan vahvistuu, isästä voi sukeutua erinomainen leikkijä. Erään tutkimuksen mukaan vauva reagoi isän kontaktinottoon jopa positiivisemmin kuin äidin lähestymiseen. Se saattoi johtua siitä, että isän leikit ovat niin jännittäviä. Joskus se lapsen pyörittely ja hypittely voi mennä liian hurjaksi, ja isän mielipahaksi lapsi purskahtaa itkuun. Vain riittävä yhdessäolo ja yhteiset touhut opettavat miestä tekemään huomioita siitä, mitä oma lapsi kestää, ja millaiset leikit ovat hänelle liian rajuja.

Isän merkitys lapsen tiedollisen kehityksen ja oppimisen tukena on kiistaton. Keskilapsuutta elävän tytön tai pojan mielestä isä ”tietää kaiken”, ja tuo viehättävä mutta liioiteltu käsitys kestää aina murrosikään saakka. Silloin isäparka ei enää

tiedäkään mistään mitään. Hänen osaamisensa, olemuksensa, musiikimikunsa ja ylipäättään ajattelutapansa ovat muuttuneet toivottoman vanhanaikaisiksi.

Isä luo sukupolvien välisen rajan pelkällä olemassaolollaan. Hän vie äidin mukanaan kahdenkeskiseen suhteeseen, johon lapset eivät voi osallistua. Lapset joutuvat kokemaan pienuuden ja ulkopuolisuuden tunteita, jotka pakottavat heitä kasvamaan ja kehittymään.

Lapsiinsa rakastavasti ja hellästi suhtautuvan isän merkitys lapsen seksuaaliselle kehitykselle on keskeisen tärkeä. Isä on pojalle rakas kilpailija, esikuva, ja myöhäisessä nuoruusiässä myös toveri ja keskustelukumppani. Tytölle oma hyvä isä asettaa eräänlaisen standardin: tytär ei halua hyväksyä seurustelukumppanikseen tai puolisoikseen ketä tahansa luuseria. Huonosta isäsuhteesta kärsivillä tytöillä on taipumus hakea itseään selvästi vanhemmista miehistä isän korviketta.

Ota rennosti, isä

Hyvältä isältä vaaditaan muun muassa läsnäoloa, sitoutumista ja saatavilla oloa. Hänen odotetaan kantavan vastuuta arjen sujumisesta ja aineellisesta hyvinvoinnista. Elämäntapojen tulisi olla raittiita, ja isän pitäisi muistaa olevansa lapsilleen roolimalli. Nämä laajan englantilaistutkimuksen tuottamat havainnot vaikuttavat aika kalseilta, sillä ei isän ja lapsen välinen suhde synny minkäänlaisen mallintamisen pohjalta.

Minun viestini isälle olisi pikeminkin kehoitus ottaa rennosti ja pitää hauskaa. Kuuntele itseäsi, mutta yritä ennen kaikkea saada selville, mitä lapsesi päässä liikkuu. Yhteinen hauskanpito lisää kummankin onnellisuutta. Sinä olet lapsesi ainoa isä, ja lapsi on yhtä ainutlaatuinen. Kukaan sivullinen ei voi ilmoittaa sinulle, mitä sinä saat tuntea ja millä tavalla. Kukaan muu kuin sinä ja lapsi eivät voi tietää, mitä teidän välillänne tapahtuu, ja mitä siinä välillä liikkuu.

Jos et tunne olevasi pehmoisä, älä yritä sopeutua siihen muottiin vastoin sisäistä ääntäsi ja kutsumustasi. Jos se taas on juuri sinun kutsumuksesi, anna mennä ja nauti. Lapsen näkökulmasta katsottuna merkityksellistä on se, että isä on olemassa, rakastaa häntä, on vuorovaikutuksessa, kommunikoi, on kiinnostunut, ja muistaa noteerata ja kehua lastaan.

Jos et tunne olevasi pehmoisä, älä yritä sopeutua siihen muottiin vastoin sisäistä ääntäsi ja kutsumustasi. Jos se taas on juuri sinun kutsumuksesi, anna mennä ja nauti. Lapsen näkökulmasta katsottuna merkityksellistä on se, että isä on olemassa, rakastaa häntä, on vuorovaikutuksessa, kommunikoi, on kiinnostunut, ja muistaa noteerata ja kehua lastaan.

► Lastenpsykiatri Jari Sinkkonen muistuttaa, että lapsen näkökulmasta katsottuna merkityksellistä on se, että isä on olemassa, rakastaa häntä, on vuorovaikutuksessa, kommunikoi, on kiinnostunut, ja muistaa noteerata ja kehua lastaan.

Isät ja vanhempainvapaa

Kimmo Janas

Vuosi sitten voimaan tullut perhevapaaudistus ei ole innostanut isiä toivotussa määrin ryntäämään vanhempainvapaalle.

Kelan tilaston mukaan äidit käyttävät edelleen lähes 90 prosenttia vanhempainvapaista isien osuuden jäädessä viime vuonna hieman runsaaseen 12 prosenttiin.

Nykyisin kummallakin vanhemmalla on mahdollisuus 160 päivärahapäivään, joista toiselle voi siirtää maksimissaan 63 päivää.

Noin puolet isistä on tilaston mukaan käyttänyt vanhempainvapaan jälkeen isille ns. korvamerkittyä isyysvapaan jaksoa, mutta jaettavan vanhempainvapaan ovat edelleen pitäneet pääosin äidit.

Kelan erikoistutkija Miia Saarikallio-Torp on tosin toppuutellut liian nopeista johtopäätöksistä. Hänen mukaansa on vielä turhan aikaista arvioida perhevapaaudistuksen onnistumista. Kaikki isät eivät ole vielä

ehtineet käyttää kiintiötään, vaikka aikomus olisikin. Uusi ja vanha perhevapaaumalli toimivat rinnakkain vuoden 2024 loppuun.

Kelan tilasto osoittaa, että eniten vanhempainvapaista pitävät korkeasti koulutetut tai korkeasti koulutettujen äitien puoliset.

Perheen esiköiden kohdalla isät jäävät yleisimmin kotiin. Samoin naisvaltaisilla aloilla työskentelevät miehet jäävät muita helpommin kotiin lastensa kanssa.

Maantieteellisesti tarkastellen ahvenanmaalaiset isät pitivät vanhempainvapaista ahkerimmin. Vähiten vapaalle puolestaan jäivät isät Päijät-Hämeessä ja Kymenlaaksossa.

Viestiä äideiltä

Yli puolet äideistä kertoo Mothers in Business -järjestön kyselyssä perheellistymisen vaikuttaneen negatiivisesti urakehityksensä. Järjestö painottaakin, että työelämän suhtautumisen perhevapaisiin täytyy muuttua, jos niiden halutaan jatkautuvan tasaisemmin vanhempien välillä.

Viime maaliskuussa Helsingin Sanomien kyselyssä isät nostivat uramahdollisuuksien menetyksen keskeiseksi syyksi sille, etteivät olleet pitäneet perhevapaita.

– Tämän ei pitäisi tulla yllätyksenä, toteaa MiB ry:n toiminnanjohtaja Annica Moore. – Jos miehet näkevät toistuvasti, että naiskollegojen urakehitys pysähtyy perheellistymisen myötä, ei perhevapaalle jääminen vaikuta houkuttelevalta vaihtoehdolta myöskään miehille.

Moore korostaakin, että laki ja asetukset luovat pohjan, mutta muutokset liikkeelle asennetasolta.

– Perheellistyvän työntekijän kohteluun liittyy edelleen paljon tietämättömyyttä ja vanhentuneita asenteita. Työnantajien tulisi päivittää asenteitaan ja ennen kaikkea käytäntöjään. Perhevapaalle jääminen on tavallinen osa elämää, myös työelämää.

Tytyväisiä isiä

Mutta löytyy niitä tytyväisiäkin isiä, jotka ovat ottaneet osansa tarjotuista perhevapaita, eivätkä kadu päätöstä.

Esimerkiksi Asian ytimessä -ohjelman juontaja, uutisankkuri Jaakko Loikkanen jätti keväällä työnsä

televisiossa viideksi kuukaudeksi pitääkseen vanhempainvapaansa kahden lapsensa parissa.

Viime vuonna julkisuudessa kerrottiin myös silloisen puolustusministeriön Antti Kaikkosen siirtyneen ministerin tehtävistään vanhempainvapaan viettoon.

Myös mm. Putous-viihdesarjassa suomalaisten televisiokatsojien tietoisuuteen pompannut näyttelijä Dennis Nylund jakoi hoitovastuun vaimonsa kanssa ja oli vuoden kotisänä 4,5- ja 1,5-vuotiaiden lastensa kanssa.

© Alex Bodini/Unsplash

·CORONION·

KYBERTURVALLISUUDEN ASiantuntijapalvelut

- Sähkönjakelu ja -tuotanto, vedenpuhdistus ja -jakelu, teollisuus
- Tuotannon kyberturvallisuuskartoitukset
- Asiantuntijana uudishankkeissa ja saneerauksissa asiakasta tukien
- Kyberturvallisuusarkkitehtuurin kehittäminen
- Havaintokyvyn kehittäminen
- Koulutukset

Ota yhteyttä: asko.tuomela@coronion.fi

coronion.fi
linkedin.com/company/coronion-oy

KUVAUKSET
(kaikki mahdolliset teollisuudesta hautajaisiin) yli 30v kokemuksella.

KASSATALON Kuvapörssi
HYVINKÄÄ

PUH. (019) 439 470
WWW.KPFOTO.FI

JARI HYTTI
ASIANAJOTOIMISTO

www.jarihytti.fi
040-5114080

Yritystoiminta – Perhe- ja perintö – Oikeudenkäynnit

Kukaan ei leiki mun kanssa, ne vaan lukee uusinta Tosimies -lehteä...

6 numeroa vain 40 euroa!

Tilaa netissä
www.tosimies-lehti.fi

OPINTOLA B&B

Tervetuloa!

Norintie 1048, 61840 Norinkylä
puh 050 5910489
www.opintola.com
info@opintola.com

MASI-työstä apua isille

© Ben White/Unsplash

Henri Hyttinen

”Jumala suokoon minulle tyyneyttä hyväksyä asiat, joita en voi muuttaa, rohkeutta muuttaa, mitkä voin, ja viisautta erottaa nämä toisistaan”.

Poliittisesti ja uskonnollisesti sitoutumattoman järjestön työntekijänä vertauksia on aina annosteltava kontekstiin sopivina hyppysellisinä. AA-ryhmistä tutun tyyneysrukouksen sanoma tuntuu kuitenkin usein nousevan esiin keskustellessani isien kanssa. Isyydessä on paljon asioita, joihin isät voivat vaikuttaa ja paljon asioita, joiden kanssa on vain opeteltava elämään.

Suomalaiset saavat lapsia ja perustavat perheen useimmiten varhaisen keski-ikänsä kynnyksellä. Vuosittain isäksi tulevien keski-ikä on hilautunut tasaisesti ylöspäin samoin kuin ensisynnyttäjien, ja tällä hetkellä tilastojen mukaan isäksi tullaan keskimäärin 32-vuotiaana (Tilasto-

© Larani/Unsplash

keskus). Kolmekymppisenä monet ovat jo harjaantuneet seilaamaan maailman merillä ja tietävät, mistä köysistä milloinkin on vedettävä, jotta paatti pysyy pinnalla. Lapsen syntymä kuitenkin ravistelee venettä siihen malliin, että vanhat keinot selviytyä haasteista eivät enää toimikaan – varsinkin kun ottaa huomioon, että lasten toiminta on harvoin sääntöistä tai järin loogista. Isyys pakottaa miehen sisäisen maailman muutokseen. Samalla särky perheessä vallitseva kalenterisopu ja ihmissuhteet saavat uusia vivahteita. Kaiken lisäksi lasten saaminen lisää riskiä masentua niin miehillä kuin naisilla. Siitä huolimatta isät kokevat lasten saamisen pääsääntöisesti positiiviseksi elämänmuutokseksi.

Isätkin kärsivät masennusta

Isät hakeutuvat Miessakkien MASI-toiminnan pariin usein vanhemmuuden tuomien muutosten ristiaallokossa. Vastaanotolla edessäni istuu yleensä pienten lasten isä, jonka perheessä jommallakummalla vanhemmista on ongelmia jaksamisen kanssa. Kohtaamieni isien perhe-elämä ei ole vielä ehtinyt asettumaan niihin uumiin, joissa kouluikäisten

vanhemmat seilaavat kohti murrosiän mukanaan tuomia kuohuja. He yrittävät parhaansa mukaan tasapainoilla perhe-elämän myllerryksissä ja kulkevat reaktiivisesti haasteesta toiseen. Ei ihme, että voimavarat ovat vähissä. Mielialan laskusuhdanteita on melkein jokaisella kohtaamallani isällä, osalla suoranaista masennusta, mikä vastaa aiheesta tehtyjä tutkimuksia: Lasten syntymän jälkeen 10 % isistä kokee masennusta, eli vuositason uusista isistä 2 000 kärsii masennuksesta, jota voi ilmetä myös lasten kasvaessa. Uusista äideistä 20 % eli vuodessa noin 4 000 kärsii masennuksesta. (Terveyskirjasto)

Yhteinen aika tärkeää

Vanhemmuuden vaikutukset mielenterveyteen heijastuvat myös isien ja äitien väliseen suhteeseen. Tapaamisissa kestoaiheeksi onkin noussut lasten syntymän tuomat muutokset parisuhteeseen ja seksuaalisuuteen. Lasten saamisen aiheuttamat henkiset, fyysiset ja sosiaaliset muutokset vaikuttavat pariskuntien mahdollisuuksiin toteuttaa inhimillisiä läheisyyteen ja seksuaalisuuteen liittyviä tarpeita. Mielenterveyden haasteiden seurauksena myös sellaiset ongelmat, jotka eivät välttämättä liity mielenterveyteen, ylikorostuvat. Miten isät voivat siis suhteuttaa odotuksiaan parisuhteelle tilanteissa, joissa lasten saamisen tuomat muutokset yhdistyvät keholliseen tai mielenterveyteen liittyvään sairauteen?

Oli isällä itsellään tai puolisolallaan masennusta tai ei, kaksi asiaa nostan esiin keskusteluissa lähes poikkeuksetta. Ensimmäinen on yhteisen ajan mahdollistaminen edes pieninä annoksina. Ilman ponnostusta yhteiseen aikaan parisuhde saattaa ajautua kriisiin ja edelleen kohti pikkulapsivaiheen eroa. Tällöin romukoppaan lentää turhan äkisti jotakin ainutlaatuista ja perin arvokasta. Lapsiperheissä huomion parisuhteelta vievät usein kiire ja parisuhteen ulkopuoliset tekijät. Kun parisuhde jää huomiotta, ihmiset ymmärrettävästi erehtyvät ajattelemaan suhteen olevan huonolla tolalla. Oleellista on kääntää katse kiireen ja vilskkeen keskellä taas puolisoon ja luoda aikaa parisuhteelle.

Puolisolle ja parisuhteelle pyhitetty aika on asia, johon jokainen voi vaikuttaa. Pikkulapsiperheessä apua voi pyytää läheisiltä, ja toisen huomioimisen voi aloittaa häiriötekijöiden poistamisella. Onnekkaimmat saavat lastenhoitoon apua tukiverkoistaan. Heille neuvo on yksinkertainen: puhelin käteen ja soitto lastenvahdille. Toisten tukiverkot ovat kaukana ja lasten saaminen hoitoon edes hetkeksi saattaa olla mahdotonta. Heille neuvo on päinvastainen: pankaa iltaisin puhelimitä pois ja ruudut kiinni ja kokeilkaa, mitä tapahtuu. Tapaamani isät lataavat näihin harvinaisiin yhteisiin hetkiin usein suuria odotuksia, mutta pyrin neuvomaan heitä antamaan asioiden tapahtua luonnollisella painolla ja kohtaamaan ja hyväksymään puolisonsa sellaisina kuin he sen hetkessä vireys- ja tunnetiloissaan ovat. Puolisomme kun sattuvat olemaan niitä asioita elämässä, joita emme voi muuttaa.

Toinen neuvo, jonka kohtaamilleni isille annan, on mahdollisten parisuhteeseen vaikuttavien sairauksien kartoittaminen. On sääli, jos hyvä parisuhde ajetaan karille jättämällä huomiotta mahdollisesti täysin hoidettavissa olevat sairaudet, joista jompikumpi vanhemmista saattaa kärsiä. Lisäksi tieto siitä, että suhteen haasteiden taustalla on muutakin kuin epätydyttävää ja latautunutta vuorovaikutusta, voi auttaa näkemään puolison uudessa valossa.

Isyys mullistaa miehen elämän perusteellisesti ja odottamattomin tavoin. Onneksi monet perhe-elämän ilmiöt, joihin emme kykene vaikuttamaan ovat väliaikaisia. Pitkäjänteisyys on siis paikallaan – etenkin jos tyyneys, rohkeus ja viisaus unohtuvat lapsiperhearjen keskellä.

Monipuolista palvelua

MASI-työssä pureudumme lyhyesti sanottuna kolmeen teemaan: isyyteen, mielenterveyteen ja ihmissuhteisiin. Näitä teemoja käymme läpi eri näkökulmista käsin yksilö- ja ryhmätapaamisissa. Valmennamme myös vapaaehtoisia kohtaamaan isä verkkoympäristössä ja auttamaan heitä huoliensa kanssa.

Lisäksi Miessakkien palveluvalikoimassa on ISÄluuri-puhelinpalvelu, joka auttaa isäksi tulleita miehiä missä tahansa heitä pohdituttavassa asiassa arkisin 9–16. Kaikki Miessakkien isätyöntekijät ovat isä itsekin sekä sosiaali- ja terveysalan ammattilaisia.

Kirjoittaja on vastaava työntekijä Miessakit ry:n Masennusoireisten perheiden isien tuki- eli MASI-työssä.

GNN
Pioneerit menevät...
"Jotta he saisivat kuulla!"

QR code

GNN Finland ry.
Good News Networking
Hyvien Uutisten Verkosto

www.gnn.fi

Eve & Ossi

konsertti lauantaina 11.11.2023 klo 18 Törnävän kirkossa

Vapaa pääsy. Tilaisuudessa kerätään kolehti, joka menee SkyMissio ry:n kautta apua tarvitseville.

SkyMissio ry on voittoa tavoittelematon kristillinen lähetys- ja avustusyhdisty, joka toimii Suomesta mm. Romanian.

Järj. SkyMission ry ja Seinäjoen alue seurakunta

Lisätieto: seinajoenseurakunta.fi/tapahtumat

SEINÄJOEN ALUESEURAKUNTA

Toivon sykettä vihdissä

Loppukesästä 2021 joukko vihtiläisiä uskovia koki Jumalan johdatusta perustaa Vihdin kirkonkylälle uusi seurakunta. Seurakunnan nimeksi valikoitui Toivon Syke ja nimensä mukaisesti, apostoliseen uskontunnustukseen sitoutunut seurakunta, haluaakin välittää toivon sanomaa niin Suomessa kuin Suomen rajojen ulkopuolella.

Toivon Syke -seurakunnan pastori Kari O. Nieminen painottaa: – Meillä on seurakunnassa tiettyjä asioita, jotka ovat peruuttamattomalla tavalla osan yhteisömme

► Sunnuntai syke Vihdin kirkonkylällä kello 11.

DNA:ta. Näitä elementtejä ovat Sanan saarna, rukous, ylistys, vapaus, yhteys, kansainvälisyys, kymmenykset maailmalle ja tietenkin Israel.

Vapaus on tärkeää

Sunnuntaisin seurakunta kokoontuu vanhalla kunnantalolla, jota paikallisen väestön keskuudessa kutsutaan myös pääkonttoriksi. Perusrutiiniltaan jumalanpalvelukset ovat hyvin pitkälle samankaltaisia, kuin muissakin vapaiden suuntien tilaisuuksissa, mutta vapauten halutaan kiinnittää erityistä huomiota.

– Tällä me tarkoitamme sitä, että sekä ihmiset saivat olla vapaita ja

että Pyhä Henki saisi toimia vapaasti. Tahdomme määrätietoisesti antaa Pyhän Hengen toiminnalle tilaa ja rohkaisemme ihmisiä olemaan vapaita ylistykseen, rukoukseen ja muutoinkin ilmaisemaan itseään jumalanpalveluksissa, tarkentaa pastori Niemi, joka on toiminut useissa seurakunnissa vuosikymmenten mittaan.

Tiistaisin kokoonnutaan kodeissa yhteys- ja rukousilta. Ensimmäisellä kahvitellaan ja raputellaan niitä näitä ja sitten siirrytään rukoushetkeen, jolloin pidetään tiukasti kiinni siitä, että oikeasti rukoillaan. Kummankaan merkitystä ei haluta vähätellä,

► Toivon Syke kirkonkylän markkinoilla elokuussa 2023.

ei yhteyden, eikä rukouksen. Peruskuvion ohella järjestetään nuotioiltoja sekä miesten- ja naisteniltoja.

Tukivarjoja ulkomaille

Toivon Syke tukee kolmea ulkomailta sijaitsevaa seurakuntaa säännöllisesti sekä rukouksin että taloudellisesti. Tukea kohdennetaan Israeliin, Albaniaan ja Latviaan.

– Otamme joka kuukausi kymmenesosan meidän tulleista varoista ja toimitamme nämä varat näihin kolmeen seurakuntaan. Tahdomme olla siunauksena sekä täällä kirkonkylällä, mutta myös aina maan ääriin saakka. Toivon sanoma kuuluu kaikille ja sitä levitetään myös Facebookissa.

Kylän raitilla

Voimavarojensa mukaisesti Toivon Syke jalkautuu aina silloin tällöin ihmisten pariin kylän raitille.

– Myös tämä on osa meidän DNA:ta, meidän näkyämme. Meillä on oma seurakuntakulttuurimme siellä, missä kokoonnumme, mutta me tahdomme olla myös osa kirkon-

▲ Pastoripariskunta Kari ja Mira Niemi.

kyläläisten arkea, määrittelee ihmisten kohtaamisesta iloa ammentava pastori. Tällaisten yksittäisten jalkautumisen ohella tahdomme toki painottaa sitä, että uskomme tulisi koskettaa kyläläisiä elämämme luonnollisena osana jatkuvasti.

Kiitollisia Israelista

Yksi seurakuntalaisia vahvasti yhdistävä tekijä on Israel, jota halutaan jatkuvasti eri tavoin siunata. Edellä mainitun seurakuntayhteistyön ohella Toivon Sykkeessä kuullaan aiheeseen liittyvää opetusta, siunataan Israelia ja juutalaista kansaa rukouksilla sekä kutsutaan puhujavieraita Israelista. Seurakunnan toimintaa sävyttää kiitollisuus siitä, mitä ihmiskunta on Jumalalta juu-

talaisen kansan välityksellä saanut.

Suojasatama

– Näkymme mukaista on olla myös suojasatama niille, joita elämä on kohdellut kaltoin. Toivon Sykkeen tilaisuuksiin saa tulla sellaisena kuin on. Saa liittyä seurakunnan jäseneksi tai olla liittymättä. Toki painotamme yhteisöön kuulumisen merkitystä, mutta emme hiosta ihmisiä mihinkään. Jokainen saa kasvaa kaikessa rauhassa omaa kasvuaan Jumalan kanssa, mutta tahdomme olla tukirakenne tässä prosessissa. Haluamme, että voisimme ilmentää armoa ja totuutta tasapainossa, pohtii Kari-pastori, joka yhdessä vaimonsa Miran kanssa johtaa 25-henkistä opetuslasten joukkoa.

▼ Toivon Sykkeessä rukoillaan myös swahiliin kielellä.

ATENO
OY

Laserleikkauksesta
särmäykseen, koneistukseen ja
hitsaukseen – osavalmistuksen
ammattilainen

www.ateno.fi

**Miestenlehti,
jota tytötkin
kehtaavat
lukea**

6 numeroa
vuodessa
vain 40 euroa

www.tosimies-lehti.fi

TOSIMIES
Euroopan vanhin
kristillinen miestenlehti
www.tosimies-lehti.fi

Ironman 70.3 -maailmanmestaruus- kilpailu käytiin tänä vuonna Lahdessa 26.-27.8.

Tapahtuman nimi, Ironman 70.3, juontuu kilpailun kokonaismatkasta, joka tekee yhteensä 70.3 mailia eli noin 115 km. Kilpailu sisältää 1,9 km uinti-osuuden, 90 km pyöräilyosuuden ja 21,1 km juoksuosuuden. Tähän kilpailuun osallistui 6 400 urheilijaa 115 eri maasta, joista Suomesta oli mukana noin kaksisataa kilpailijaa.

Huippusijat Saksaan

Suomalaisten joukossa kilpaili myös presidenttiehdokkaana tunnettu entinen pääministeri Alexander Stubb, joka osallistui yli 55-vuotiaiden sarjaan. Stubb saavutti kokonaisajakseen 4.40.18, mikä toi hänelle 15. sijan. Hänen sarjassaan kilpaili yhteensä 276 osallistujaa.

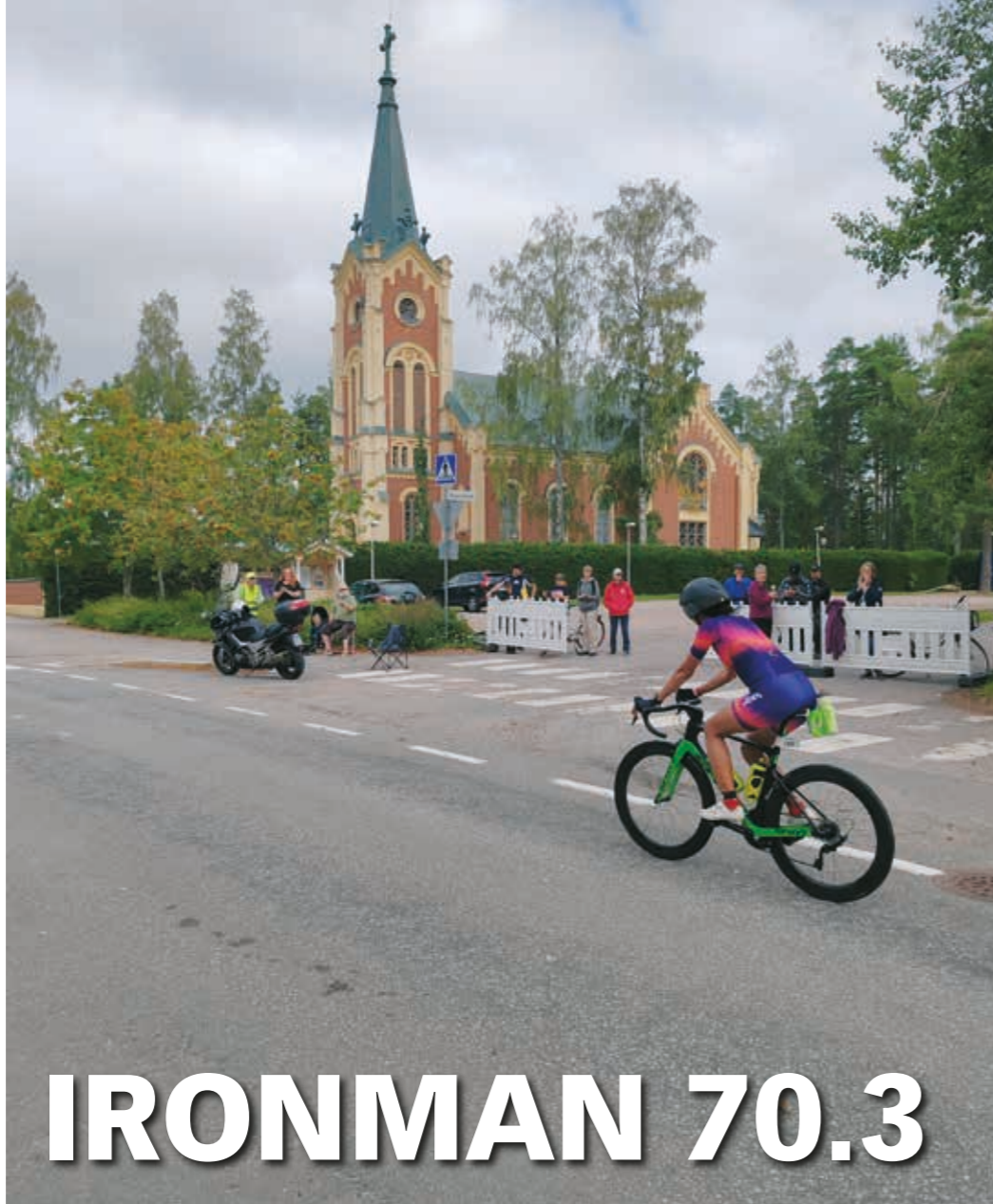
Kilpailun huippusijat menivät kaikki Saksaan. Voiton vei Rico Bogen ajalla 3:32:22, toiseksi sijoittui Frederic Funk ajalla 3:33:26 ja kolmanneksi Jan Stratmann ajalla 3:34:11.

Naisten kilpailu käytiin lauantaina. Sumuisen aamun vuoksi uinti-osuuden alkua siirrettiin puolella tunnilla. Kilpailussa oli mukana noin 2000 naista, joista noin viisikymmentä oli kuumassa ryhmässä ja loput eri ikäryhmissä. Kuumassa ryhmässä voiton vei Yhdysvaltain Taylor Knibb ennätyskellisellä ajalla 3:53:01. Toiseksi tuli britti Kat Matthews ajalla 3:57:03 ja kolmanneksi sveitsiläinen Imogen Simmonds ajalla 3:57:55.

Kannustusta riitti

Uintiosuus suoritettiin kauniilla Vesijärvellä Messukeskuksen läheisyydessä. Pyöräilyreitti kulki 90 km matkan Lahdesta etelään, kiersi 140 tien kautta Luhtikylään ja jatkoi sitten 295 tietä pitkin ylös

Juoksijat ja pyöräilijät eri sarjoista saapuivat samaan aikaan Messukeskuksen maalialueelle.

IRONMAN 70.3

Hollolan kirkon edessä oli pakollinen 5 minuutin hengähdyspiste rangaistuksen saaneille.

Kärkölän, Sairakkalan ja Hollolan kautta Messilään, josta matka jatkui loppuhuipennukseen Messukeskuksen. Juoksureitti kulki Salpausselän ympäri 21 km matkan pyöräiteitä pitkin, ja katsojat kannustivat urheilijoita runsaslukuisina pitkin reittiä. Kannustus oli värikästä lehmänkellojen kilkattaessa ja voimakkaan kannustushuutojen kaikuessa.

Rangaistuksia rapahteli

Kilpailun pyöräosuutta valvoivat tuomarit moottoripyörien kyydissä. Sääntörikkomuksista määrättiin yleensä 5 minuutin pysähdys rangaistuspuiteella, joita oli reitin varrella useita. Yleisin rangaistus liittyi liian lähelle ajamiseen toisen kilpailijan takana. Sääntö määrää, ettei toisen kilpailijan takana saa ajaa

Tapahtumassa käytetyissä moottoripyörissä tuli olla tällainen tarra kiinnitettynä eteen näkyviin.

lähempänä kuin 10 metriä yli 45 sekunnin ajan. Tämän jälkeen on joko ohitettava tai vaihdettava ajolinjaa, jos haluaa välttää rangaistuksen. Pääkilpailussa eli ammattilaisten sarjassa jaettiin vain muutamia 5 minuutin rangaistuksia ja yksi hylkäys. Ikäryhmien kilpailussa jaettiin useampia 5 minuutin rangaistuksia, mikä monille kilpailijoille tarjosi tilaisuuden hengähtää telttakatoksen alla ja palautua hengästyksensä.

Haasteita lämpimien maiden kilpailijoille

Sunnuntaina sateinen ja viileä sää aiheutti monille miesten sarjan kilpailijoille keskeytyksen hypotermian iskissä. Useita kilpailijoita kuljettiin avaruuspeittojen suojissa pois

reitiltä sairaankuljetus- ja evakuointiautoilla. Vaihtelevat sääolosuhteet aiheuttivat haasteita lämpimien maiden kilpailijoille, jotka eivät olleet tottuneet niin kylmiin olosuhteisiin.

Voima vapaaehtoisissa

Suurenmoinen tapahtuma sai mahdollisuutensa vapaaehtoisista avustajista, mikä loi ainutlaatuisen kokemuksen Suomessa ennen kokemattomalla tavalla.

Gospel Riders -moottoripyöräkerhon jäsenet osallistuivat myös aktiivisesti, kuljettaen kilpailun toimitsijoita erilaisissa tehtävissä kahden päivän ajan. Arviolta 20 tuhannen turistin tuomat lisätulot virkistivät myös Lahden kaupungin taloutta merkittävästi.

Myös suru-uutisia

Henkilökohtaisesti kilpailua läheltä seuranneena voin vahvistaa, että nämä urheilijat ovat todellisia teräsmiehiä ja -naisia, sillä Ironman

LAPIN KUMI OY
AITO RENGASLIIKE

**RENGASPALVELUA
LÄPI SUOMEN**

www.lapinkumi.fi

KARTTULAN APTEEKKI

Kissakuusentie 2
p. (017) 383 1130
ma-pe 9-18, la 9-14

TERVON APTEEKKI

Urheilutie 2
p. (017) 387 2168
ma-pe 8.30-16.30

Suojaa ja kosteuta kasvojesi
Ein Gedi kuolleemeren tuotteilla.
Sarja sopii mainiosti myös miehille.

Tabita Products Oy • 050 505 4238
tabita@engedi.fi • www.engedi.fi

Uusi nettiosoitteemme:
skymissio.com

Sana Karmel-vuorelta 3

Jumalan armoon luottaen

Andrey Teplinsky

Seisoin Eremitaashissa ja katselin tätä Rembrandtin mestariteosta yrittäen ymmärtää, mitä taiteilija koki elämässään maalatessaan «Tuhlaajapojan paluuta». Mikä sai hänet maalaamaan tämän taulun? Minkä viestin hän halusi välittää aikalaisilleen ja myös meille, monia vuosia myöhemmin eläville? Tätä taulua pidetään oikeutetusti kaikkien Rembrandtin teosten todellisena apoteosina, täydellistymänä. Monet hollantilaisen mestarin perinnön tutkijat arvelevat, että taulu on maalattu taiteilijan elämän viimeisinä vuosina.

Kun minut kutsuttiin puhumaan kristilliseen konferenssiin Pietariin, jo Tel Avivista lähteneessä lentokoneessa tiesin, että haluan ehdottomasti löytää aikaa käydä tässä kuuluisassa Eremitaashissa. Halusin nähdä vain tämän taulun. Ja siinä minä seisoin ja olin niin haltioitunut, että oli vaikea koota ajatuksia.

Maalaus perustuu Luukkaan evankeliumissa kerrottuun Jeesuksen vertaukseen pojasta, joka lähtee isänsä kodista, tuhlaa koko perintönsä, mutta lopulta päättää palata kotiin. Tämä on vertaus synnistä ja armosta. Jumalan rakkaus voi antaa ihmiselle anteeksi tämän tyhmit teot, kiusaukselle periksiantamiset ja jopa ihmissydamen tahallisen kapinan.

Rembrandt kuvaa kohtausta,

jossa poika palaa kotiin monien vuosien vaeltamisen jälkeen. Kotinsa ovelta tuhlaajapoika lankeaa polvilleen isänsä eteen. Katsojat näkevät resuiset vaatteet, hajonneet kengänpohjat, likaiset kovettuneet kantapäät, ajellun pään. Poika käpertyy isänsä rintaa vasten.

Isän kädet ovat minulle erityinen osa taulua. Isän vapisevat, herkät sor-

met koskettavat hellästi nuorukaisen selkää. Taiteilija välittää tarkasti ja vahvasti tämän eleen, joka ilmentää isän rakkautta kotiin palannutta poikaansa kohtaan, pitkiä odotuksen vuosia ja pojan kohtaamisen syvää kokemusta.

Muut maalauksen henkilöt tarkkailevat tapahtumaa. Hollantilainen maalari järjestää henkilöt

puoliympyrään ikäänkuin kutsuen meidät mukaan tämän tapahtuman silminnäkijöiksi. Millaisin tuntein me katsomme isän kotiin palannutta poikaa? Mehän tiedämme, missä hän on ollut ja kuinka hän on tullut isältä saamansa osuutensa perintöä. Tuomitsemme hänet? Iloitsemme siitä, että hän on palannut isän kotiin?

Rembrandtin tuotantoa tutkiessa voi huomata, että hän palasi usein evankeliumin tuhlaajapoikavertaukseen. Ehkä mestarilla oli aikoja, jolloin hän pohti Jumalan armoa itseään kohtaan. Tai ehkä hän palasi useasti elämänsä aikana Jumalan armon teemaan ja ymmärsi sitä vuosien myötä aina vain enemmän.

Rembrandtin elämä oli täynnä myötäjä vastoinkäymisiä. Hänen onnistui maistaa sekä kunniaa ja rakkautta että myös kärsiä köyhyyttä ja surua. Avioliitto varakkaasta perheestä olevan rakkaan naisen kanssa, tämän ja lasten kuolemat, arvokkaiden taideteosten hankkiminen ja vararikko velkojen tähden. Ja ehkä hän joka kerta, kuin Jeesuksen vertauksen tuhlaajapoika, heittäytyi taivaallisen Isänsä syliin.

Vain siellä hän löysi voimaa jatkaa eteenpäin ottaen yhä uudestaan uudelleen vastaan Jumalan armoa ja ymmärtäen Hänen hyvyttään. Jumala rakastaa meitä yksinkertaisesti sen tähden, että Hän on rakkaus, eikä siksi, että ansaitsisimme Hänen rakkautensa.

Ehkä Rembrandt tässä mahdollisesti viimeisimmässä maalauksessaan haluaa sanoa meille seuraavaa: nyt, maallisen elämäni lopussa minä viimeisen kerran uskon itseni Jumalan armon varaan ja toivon kohtaamista Herran kanssa, joka antoi minulle uuden alun ja voimaa, kun sitä tarvitsin.

Tuona päivänä Eremitaashissa vierailuni päätteeksi sain pienen kopion «Tuhlaajapojan paluu» - taulusta. Nyt se riippuu asuntomme seinällä ja muistuttaa Jumalan armosta minua kohtaan.

Mooses: Jumalan armon kohtaaminen

Mooseksen elämä oli epätavallinen. Hän syntyi heprealaisesta faarista Egyptissä, mutta varttui faaraon palatsissa ja sai parhaan mahdollisen koulutuksen.

Uskoakseni Mooses pyrki oikeudenmukaisuuteen koko elämänsä ajan. Siksi ei ole ihme, että hän tappoi egyptiläisen, koska ei halunnut veljiään heprealaisia kohdeltavan epäoikeudenmukaisesti. Paettuaan hovin tuomiota erämaahan hän yritti unohtaa kaiken ja aloittaa uuden elämän. Kuitenkin monien vuosien jälkeen Jumala kutsuu hänet palaamaan Egyptiin ja viemään Jumalan kansan pois orjuudesta. Mooseksesta tulee kansanjohtaja.

Raamattu kertoo, että sen jälkeen, kun Jumala solmi liiton heprealaisten kanssa Siinainvuorella, he lankeivat epäjumalanpalvelukseen: he tekivät itselleen kultaisen vasikan ja alkoivat palvoa sitä. Jumalan tuomitua sylliset Mooses etsi rukouksessa Herran johdatusta.

«Näytä minulle kunnias», - huudahti Jumalan mies (2. Moos. 33:18). Mooses oli ihminen, joka tunsu Jumalan ja halusi Jumalan näyttävän hänelle kunniansa. Mooseksen halu olla Herran läsnäolossa oli niin palava, että hän ei halunnut irrottaa uskonkatsetta Herrasta.

Mooses näki Jumalan voiman ilmestyvän, kun Israel lähti Egyptistä. Egyptiä kohdanneet kymmenen vitsausta olivat vain alku monille yliluonnollisille tapahtumille, joita Mooses sai kokea Jumalan yhteydessä. Mutta nyt Mooses halusi tuntea ei vain Jumalan voiman, vaan myös Hänen luonteensa, sisimmän olemuksensa. Hän anoo Herralta: «Ole hyvä, näytä minulle luonteesi, kuka Sinä olet, auta minua tuntemaan Sinun armosi, rakkautesi ja uskollisuutesi.»

CARMEL STREAMS

BRIDGING – EQUIPPING

Jumalan tunteminen on avain voitokkaaseen elämään! Me kaikki kohtamme vaikeuksia ja tarvitsemme sisäisen varmuuden siitä, että Jumala on kanssamme huolimatta siitä, tapahtuipa mitä hyvänsä. Meidän tulisi rukoilla Jumalaa näin: «Herra, näytä meille Sinun tiesi ja Sinun armosi. Me emme voi mennä eteenpäin ilman Sinun läsnäoloasi.»

Ennen kuin suuri läpimurto tapahtuu elämässämme, Jumala tahoo uudelleen paljastaa meille luonteensa. Jos me haluamme tuntea Hänet ja olla Hänen kirkkautensa todistajia, meidän täytyy nöyrytyä Hänen edessään.

Meidän tulee olla Jumalan edessä yhtä nöyriä, kuin Mooses oli. Jos kaipaamme nähdä Jumalan kirkkautta elämässämme, meidän on oltava valmiita maksamaan hinta siitä luopumalla omista kunnianhimoisista pyrkimyksistämme ja niiden sijaan valita elää vain Jeesukselle. Sitten Herra johdattaa meidät «Luvattuun maahan», joka on se määränpää, jonka Hän on suunnitellut meidän elämäämme varten.

Herra vastasi Mooseksen rukoukseen ja pyysi häntä jälleen nousemaan vuorelle kohtaamaan Häntä. Vuorella Mooses sai uuden näyn Herran kirkkaudesta. Tällä kerralla Jumala ilmoitti Moosekselle oman nimensä (luontonsa ja luonteensa). Sitten Herra laskeutui alas pilvessä, asettui vuoren huipulle Mooseksen läheisyyteen ja lausui Herran nimen. Herra kulki Mooseksen editse ja huusi: «Herra, Herra on laupias ja armahtavainen Jumala, pitkämielinen ja täynnä armoa ja totuutta. Hän pysyy armollisena tuhansille ja antaa anteeksi pihat teot, rikkomukset ja synnit. Hän ei kuitenkaan jätä rangaistamatta, vaan vaatii lapset ja lasten lapset tilille isien pahoista teoista aina kolmanteen ja neljanteen polveen saakka.» (2. Moos. 34:5-7)

Herra ilmaisi itsensä Israelin kansan uudelle johtajalle Jumalana, joka on täynnä rakkautta ja myötätuntoa.

Hän on hidas vihaan ja tulvillaan rakkautta ihmisiä kohtaan. Hän tahtoo paljon mieluummin armahdattaa kuin tuomita. Kuitenkin Hän on myös ehdottoman oikeudenmukainen, minkä vuoksi Hän rankaisee jokaista, joka uhmaa Hänen vanhurskasta luontoaan.

Mooses kumartui kiireesti kasvoilleen maahan ja sanoi: «Herra, jos todella olen saanut armon sinun silmissäsi, niin kulkekoon Herra meidän keskellämme. Vaikka tämä kansa on uppiskainen, niin anna anteeksi meidän pihat tekomme ja syntimme ja ota meidät perintöosaksesi.» (2. Moos. 34:8-9)

Jumalan mies kumartui välittömästi kasvoilleen maahan ilmaisten tällä tavalla nöyrän kunnioituksensa ja hartautensa Jumalan kirkkauden edessä. Hän antoi Herralle kunnian, joka kuuluu sille nimelle, jonka Herra juuri oli ilmoittanut. Jumalan hyvyteen on suhtauduttava syvällä kunnioituksella ja hartaudella.

Jeesus ilmoitti meille Isä Jumalan

Neljännän evankeliumin ensimmäinen luku on on yksi suurimmista ilmoituksista, mitä koskaan on ihmisille annettu. Johannes paljastaa meille ihmeellisen totuuden Herrasta Jeesuksesta.

Jumalaa ei ole kukaan milloinkaan nähnyt. Ainutsyntyinen Jumala, joka on Isän rinnalla, on hänet ilmoittanut. (Joh. 1:18)

Kristuksen rakastama opetuslapsi julistaa, että Jeesus kaikessa täyteydessään näytti meille ihmisille, millainen Jumala on. Jumalan sisäinen olemus ja luonto tulivat ilmi ihmisille vasta Jeesuksessa Kristuksessa. Jos haluatte tietää, millainen Jumala on, katsokaa Kristukseen.

Jeesuksen ja Isä Jumalan välillä on ja on aina ollut täydellinen ja erottamaton läheisyys – sellainen yhteys, jonka ansiosta vain Jeesus todella saattoi ilmoittaa Jumalan ihmisille. Maallisen palvelutyönsä lopulla

Jeesus kertoo meille siitä tehtävästä, jonka hän on täyttänyt. Johanneksen evankeliumin 17. luvussa Herra sanoo kahdesti Isälle: «Minä olen ilmoittanut Sinun nimesi ihmisille».

Minä olen ilmoittanut sinun nimesi ihmisille, jotka annoit minulle maailmasta... (Joh. 17:6)

Minä olen tehnyt sinun nimesi heille tunnetuksi ja teen vastakin, että se rakkaus, jolla sinä olet rakastanut minua, olisi heissä ja minä olisin heissä. (Joh. 17:26)

Jeesus tarkoittaa: «Minä olen antanut ihmisille mahdollisuuden nähdä, millainen Jumalan luonto todella on». Tämä on sanottu toisessa paikassa näin: «Joka on nähnyt minut, on nähnyt Isän» (Joh. 14:9). Jeesus vakuuttaa täyttäneensä yhden suurimmista tavoitteistaan palvelussaan ihmisistä: Hän ilmoitti Jumalan todellisen luonnon ja luonteen. Jeesuksen korkein tarkoitus on se, että Hänessä me voimme nähdä Jumalan luonteen, Hänen sydämensä ja armonsa meitä kohtaan.

Pääsy Isän luo

Efeson uskoville lähetetyssä kirjeessä sanotaan, että meillä on pääsy Isän luo (ks. Ef. 2:18). Jeesuksessa Messiaassa uskovilla juutalaisilla ja muiden kansojen uskovilla on oikeus päästä Jumalan läsnäoloon. Meillä on mahdollisuus tulla rakkaan ja viisaan Isän luo milloin tahansa. Meillä on oikeus kertoa Hänelle ongelmistamme ja huolistamme, yksinäisyydestämme ja surustamme. Jeesus antoi meille tämän mitaamattoman arvokkaan lahjan. Hän hankki meille tämän oikeuden päästä Jumalan luo, kutsun syvään ja jännittävään suhteeseen Isän kanssa.

Jumala on aina halunnut olla läheisessä suhteessa ihmisten kanssa! Israelilaisten erämaavaelluksen aikana vain Mooseksella oli todellinen, elävä suhde Jumalan kanssa, ja «Herra puhui Moosekselle kasvotusten, niin kuin mies puhuu ystäväilleen» (2. Moos. 33:11).

Kuningas Daavid kaipasi Herraa ja nautti olla yhteydessä Hänen kanssaan. Daavid toi Jumalan Liitonarkun Jerusalemiin. Hänelle Jumalan läsnäolo oli hyvin arvokasta. Hän kirjoitti lauluja Jumalalle ja Jumalasta. David asetti Ilmestysmaajan soittajia ja laulajia ylistämään Herraa. Jumalan Kirkkaus laskeutui ihmisten ylle, kun Salomon rakentamaa Temppeleä vihittiin. Jumala kosketti ihmisiä ja toivoi, että he

Hietalahti ja Pojat Oy

BETONIELEMENTIT

Softatalo AIDA Oy

HALUATKO SÄÄSTÄÄ ENERGIAA?

Säästetään kaukolämpöä, maakaasua, öljyä ja käyttövettä kiinteistöissä.
Globaalisti ainutlaatuiset ja varmat järjestelmät toteuttavat n. 10-30 % säästöjä nopeassa takaisinmaksuajassa.

OTA YHTEYS, NIIN TEEMME TARJOUKSEN !

petri.aalto@aida-energy.com
www.aida-energy.com

Raimo Peräkylä Oy

MAARAKENNUKSEN LAADUNVALVONTA & TESTAUS
raimoperakylaoy.fi

arvostaisivat Hänen läsnäoloaan. Nämä ihmiset elivät ennen Ristiä. Kuitenkin he kokivat syvästi ja voimakkaasti Jumalan läsnäolon. Mutta he eivät voineet kokea Jeesuksen Messiaan veressä lahjoitettua anteeksiannon täyteyttä eivätkä tienneet, mitä tarkoittaa olla täydellisesti kastettu Pyhällä Hengellä.

Tänään me Jeesukseen uskovat olemme uusia luomuksia Jumalan silmissä. Meidän syntimme on annettu anteeksi, ja Pyhä Henki asuu meissä. Meidän täytyy ymmärtää, minkä hinnan Jeesus maksoi meistä. Meidän on pyrittävä tulemaan Hänen läsnäoloonsa, minkä Hän teki meille mahdolliseksi. Siinä Hän tahtoo kuulla meidän äänemme, koskettaa meitä, parantaa, uudistaa, varustaa ja antaa voimaa. Herra etsii ihmisiä, jotka luottavat Häneen ja joille Hän voi ilmaista, mitä Hänellä on sydämellään. Hän etsii niitä, jotka ovat halukkaita oppimaan Hänen teitään.

Monista ihmisistä on vaikea ajatella Jumalaa rakastavana Isänä. Meidän monien isät ovat olleet «epätäydellisiä» isä, ja lisäksi saatanan mielellään istuttaa mieleemme väärinymmärryksen kuvan Jumalasta. Mutta Jumala sanoo Moosekselle luonnostaan: Hän on «laupias ja armah tavainen Jumala, pitkämielinen ja täynnä armoa ja totuutta» (2. Moos. 34:6).

Joskus ollessamme koettelemusten ja vaikeuksien keskellä helposti unohdamme, mitä Jumala sanoo luonnostaan. Mutta jos uskoisimme Häneen tuollaisina aikoina, meillä olisi sieluissamme rauha ja luottamus. Lähestyessänne Herraa miettikää, millainen kuva teillä on Jumalasta. Voitte olla täysin varmoja siitä, että Hän rakastaa teitä ja että Hän on juuri sellainen, kuin Hän sanoo olevansa!

Muutimme Hänen kuvansa kaltaisiksi

Me kaikki, jotka peittämättömien kasvojen katselemme Herran kirkkautta kuin kuvastimesta, muutimme

saman kuvan kaltaisiksi kirkkaudesta kirkkauteen, niin kuin muuttaa Herran, joka on Henki. (2. Kor. 3:18)

Herra soi Moosekselle armon nähdä Hänen kirkkautensa vuorella. Uusi testamentti opettaa, että jokainen Kristukseen uskova on arvokas saamaan kunnian katsella Herran kirkkautta. Meidän on heitettävä pois kaikki, millä yritämme peitellä syntiä, kaikki yritykset piiloutua kauniin julkisivun taakse ja kaikki taipumukset kompromisseihin. Meidän on opittava olemaan avoimia Hänen edessään, tunnustaa synnit ja hylätä ne. Meidän tulee olla täysin rehellisiä Jumalalle ja itsellemme sekä katsella Jumalan Sanan peiliin, joka ilmoittaa meille Jumalan luonteen ja Hänen tiensä.

Monesti meistä tulee niiden ihmisten kaltaisia, joita katselemme jatkuvasti ja joiden seurassa vietämme aikaa. Jos antaudumme täysin Herralle, Hänen armonsa alkaa ilmestyessään muuttaa meitä sisältäpäin.

Tämä ihmeellinen muutos tapahtuu vähitellen, kirkkaudesta kirkkauteen. Voima, joka toimii tässä ihana prosessissa, on Jumalan Pyhä Henki. Kun katselemme Herran kirkkautta, tutkimme Häntä, miettimme Häntä ja ihailemme Häntä, Pyhä Henki tekee meissä todellisen ihmeen: suhtautumisemme muihin ihmisiin muuttuu ja kasvamme enemmän Kristuksen kaltaisuuteen.

Viettämällä aikaa Jumalan läsnäolossa opimme Hänen teitään ja juuri silloin otamme vastaan voimaa ja armoa kertoa muille, Kuka Hän on jokaiselle meistä!

Andrey Teplinsky asuu Haifassa ja palvelee Herraa messiniaanisessa seurakunnassa Karmel-vuoren huipulla. Hän on perustanut Carmel Streams -nimisen palvelutyön, joka järjestää seminaareja ja konferensseja sekä opinto- ja esirukousmatkoja Israelissa. Andrey on naimisissa ja hänellä on kolme lasta.

ISÄ

© Antte Hamersmit/Unsplash

Jussi Kosola

Pohorintoja isä-nimestä nousi pintahan, ku tuli pyyntö saara sellaanen tuatos aikaaseksi.

Onhan siinä nimes arsenaalia laajaate. Jokahinen täällä telluksella vaikuttanu/vaikuttava ihminen on kahta poikkeusta lukuhunottamata saanu alakunsa siitä, että on tarvittu miäspuolisen osuutta, jolloonka siittämissen myätä meistä jokahisen matkahanlähtöhön on isyyrellä ollu osuutensa.

Naisväki kyllä useen määrittelöön sen vähäseksi verrattuna äireen osuutehen, ja sallitahan heille se ansaattu oikeus, mutta kun isäänpäivä on lähestymäs, niin keskitytähän ny siihen tälläkertaa.

Meiton monenhen lähtöhö ja joku jää asemalle (vanha viirakon sanonta), pätee isyytehenkin kun kaikille se ei merkitte pelekästänsä hyviä muistoja, taikka sitte ei eres minkäälläasta kokemaa, kun syystä jos monestakin ei oo ollu maharollisuutta eres kohorata fyysistä isäänsä. Otan lähipiiristäni esimerkin: tenavaa orottava äitee ts. vaimo oli saanu viästin sotarintamalta hävittäjälentäjämiähensä kuallehen viholliskoneen tulituksehen Talavisoran suurimmas (voi tarkistaa googlilla) ilimataistelus. Sotaorvoksi jääny poikansa tämän on mulle itte kertonu.

Tämä yhtenä esimerkkinä, monenlaasten tapahtumien myätä on fyysinen kohtaaminen omahan isähän jääny kokemata, listaa liänöö turha jatkaa...

Me, jotka tätä isä-nimiä kannamma, niin on sanottava että täyrellistä isää ei kellään maan päällä oo, ja ittekullakin on peilihin kattomisen paikka, kuinka täs on onnistunu.

Täytyy tähärentää, että mehän tiätyllaasen miähenmallin annamma poijillemma ja ittetutkistelun paikalle tämä meirät isät asettaa. On olemas ainut täyrellinen isä: Isä meirän, joka olet taivaissa.

Näin Jeesus opetti meitä seuraajiansa rukoulemahan Häntä, joka vastahanottaa rukouksemma pyhällä valtaistuimellansa, ja luamiskertomukse Hän loi maan tomusta Aatamin, jonka asetti Eevan kans asuttamahan paratiisia. Tämä pariskunta sitte rikkoo ainutta silloin annettua käskyä, ku menivät omenavarkasihin. Niin äkkilähtö tuli paratiisista ja seuraukset tiärämmä tänäpäivänä. Keinotekoosesti ei me ihmiset saa omaa ”paratiisinkorvikesta” tilalle tehtyä, vaikka monellaasta yritystä siihen on maailman sivu yritetty. Kaiken ennallistamishen Jumala antoo ainuan Poikansa, joka otti ihmisen muaron syntymällä neitsyt Mariasta, ei Joosepin siittäjänä, vaan Pyhä Henki toteutti tämän ihimeen.

Jeesus eli täällä kymmentä käskyä ja Mooseksen lakia nourattaen ja muutenkin synnittömän elämän kutsuen seurahansa 12 lähintä opetuslasta ja kaikkia, joille Hänen seuransa kelepas, yhtälailla portot, publikaanit ja paremminki onnistunehet yhteeskunnallisesti mittarootuna. Uskonnollinen eliitti vaan tuppas panemahan hänen toimintaansa kampoohin ja saivakkin päämääränsä toteutettua, elikkä niinhän Jeesus päätyy ristihinaulittavaksi, mikä oli Jumalankin suunnitelma, jolloonka hän tuskallisella kärsimyksellensä sovitti koko maailman syntitaakan.

Se on täytetty. Nämä olivat hänen viimeiset sanansa, antaa henkensä jokahitten pualesta, joka Hänehen uskoo. Eihän häntä kuaelma pirätelly, kun kolomantena päivänä nousi kuallehista ja antoo omillensa lähetyksäkyn, joka on voimas tänäkin päivänä.

Nyt KORIAAN erellisen koluminini kiriootusvirheen:

Meirän ittekunkin tarves on näinollen ottaa se armon sanoma vastahan, jota Jeesus tariuaa. Hän on kantanu meirän synnit kertakaikkisella uhurilla Golgatan keskimmäasella ristillä. Täs aijas me sitte otamma kanta tähän lupauksehän, joka ratkaasoo meirän iankaikkisuussialumma osoottehen.

Viimeesellä katsastuskonttorilla hänet kohtaamma sitte kaharella vaihtoherolla: me jotka oomma uskos hänet vastahanottanehet Herrana ja Vapahtajana, jolloon kohtaamma hänet puallustajana. Tuamarina niille, jotka ovat hänen kutsunsa hyliännehet.

Kannattaa pysähtyä tämän elämän tärkeimmän kutsun äärehen. Kutsu Jeesuksen porukkahan on voimissansa tänäkin päivänä.

Fredrik Ekholmin Israel -kronikka

Israelin lehtimajanjuhlan vietto vuonna 2023/5776

Olemme vaimoni kanssa jo 1990-luvun alusta osallistuneet useimpiin lehtimajanjuhliin, jotka ICEJ järjestää Jerusalemissa. Pandemian takia pidettiin taukoa, joten oli jälleen mukava osallistua.

Olemme usein osallistuneet ICEJ:n Suomen-ryhmän mukana ja tänä vuonna meillä oli etuoikeus olla mukana ICEJ:n johtajan Jani Salokankaan ryhmässä.

Kaksi ensimmäistä kokousiltaa olimme Ein Gevissä Genesaretin järven rannalla. Siellä istuimme lämmössä täyden kuun alla. Istumapaikkoja oli n 3000 henkilölle, korkealaatuinen lava, kaksi suurta kuvanäyttöä sekä äänentoisto ja valoja. Lisäksi oli järjestetty paikat yli 100 bussille. Laulu ja musiikki ovat aina olleet juhlilla korkealaatuisia. Tänä vuonna mukana oli suuri 20 hengen ryhmä Filippiineiltä, suurempi ryhmä Fidziltä, nuori ylistysryhmä (yhdeksän henkilöä) Norjasta, hollantilainen pariskunta ym. Mainittakoon että Fidziltä tuli noin 250 osallistujaa, jotka saapuivat omalla tilauslennolla Fidzin Atrilla.

Mukana oli myös yksi israelilainen ylistystiimi, jotka ovat ammatillaisia ja heillä on mahtava voiteltu. Viimeisenä iltana, eli kahdeksanteena päivänä, perjantai 6. lokakuuta, kun oli rukous- ja ylistysilta, he johtivat ylistystä suurella rohkeu-

► Rabbi Yehuda Glick otti minut kiinni, kun marssimme ja halusi ottaa kuvan minusta "hyvä ystävä", hän sanoi.

della ja voitellulla. Voi sanoa, että se oli profetaalinen ylistys. Välillä joku tuli eteen rukoilemaan. Minä istuin auditoriossa (King of Kings -seurakunnassa Jerusalemin Jaffakadulla), kun luokseni tuli ICEJ:n rukousjohtaja ja sanoi, että minun tulee mennä eteen rukoilemaan

englanniksi. Tämä ei suju minulta täydellisesti. Hän sanoi minulle: "Kuuntele ylistystä ja sen suuntausta ja rukoile samassa virtauksessa." Mikä haaste. Täytyy sanoa, että koin itseni kielellisesti ja hengellisesti riittämättömäksi, mutta kiitos Jumalalle, selviydyin haasteesta.

◀ Sain olla kantamassa tätä julistetta. Tuhansia ja tuhansia oli katsomassa.

Rukous maiden puolesta

Koko kahdeksas päivä klo 18 asti oli myös rukousta kaikkien eri maiden puolesta. Paikan päällä oli edustettuna n 85 eri maata. Rukoilimme yhden maanosan puolesta kerralla ja lauloimme välillä. Aamupäivä alkoi opetuksella ja rukouksella Venäjän ja Ukrainan puolesta. Rabbi Boris Grisenko, joka on maailman suurimman messiaanisen seurakunnan pastori Kiovaassa, kertoi hiuksia nostattavia asioita sodasta ja Vladimir Putinin suunnitelmista. Hän kertoi, mitä tapahtui, kun sota alkoi 24.2.2022. Hän kertoi kokeneensa pelkoa ja hänen aivonsa olivat shokkitilassa. Hän ajatteli, että kokoukset täytyy lakkauttaa. Ensimmäisenä viikonloppuna sodan alkamisen jälkeen heillä oli kokous, jossa oli pai-

ten hän on saanut paljon aikaiseksi Jumalan avulla. Hän on mukana Moskovassa Livets Ordin suuressa seurakunnassa, jossa on 6000 jäsentä.

nostava ilmapiiri eikä kovin montaa osallistujaa. Eräs juutalainen rukousnainen oli saanut sanan Borikselle. Silloin ei ollut julkista liikennettä, joten hän oli kävellyt tunnin kokokseen, mikä oli vaarallista keskellä sotaa. Nainen sanoi: "Sinä et saa mennä painostuksen ja pelon alle vaan ole rohkea ja vahva Jumalassa. Sinä tulet iloitsemaan Jumalassa." Yli luonnollinen voima ja rakkaus täytti Boriksen ja hän sai sanan Ps 126:1-3, "Herra on tehnyt suuria meitä kohtaan, ja siitä me iloitsimme!" Täysin loogistako? Hän sai myös toisen sanan, joka lupasi ettei kukaan hänen seurakuntansa jäsenistä kuole tai loukkaannu vakavasti. Hänen 2200 jäsenen seurakunnassa tämä on toteutunut. Mikä ihme! Ja mikä Jumala meillä on. Seurakunta lähetti internetin kautta tietoa maailmalle ja sai paljon esirukoilijoita. Opin tuntumaan Boriksen Ruotsissa eräässä konferenssissa viime kesänä, jossa hän kertoi saman tarinan ja paljon muuta.

Viimeiseksi päivän aikana rukoiltiin Euroopan puolesta ja sitä johti Jani Salokangas. Hän pyysi minuaakin rukoilemaan, mihin en ollut varautunut.

Monia puhujia Israelista ja kansakunnista

Juhlilla oli n 25 puhujaa seminaareissa ja iltajuhlissa. Mainitsen heistä vain muutaman.

Pastori Enoch Adeboye Nigeriasta, jolla on yksi maailman suurimmista seurakunnista ja se on levittänyt moniin maihin. Hän on professori, jolla on korkea koulutus. Hän puhui rauhallisesti ja hitaasti, mikä ei ole tavallista afrikkalaisille. Hän puhui hyvin. Hän on 81 vuotias ja toimii täysillä ja hän sanoi päässeensä vasta alkuun.

Dr Billy Wilson, Oral Roberts -yliopiston rehtori, on erittäin lahjakas puhuja, jolla on hyvä sanoma. Hän täyttää pian 65 vuotta ja palaa voittaakseen miljardi ihmistä Jeesukselle maailmanlaajuisen "The power of one" -verkoston kautta. Tästä löytyy lisää tietoa netistä. Billy sanoi, että meidän täytyy jälleen itkeä kadotettujen puolesta ja voittaa heidät yksi kerrallaan. Hän tulee pienestä merkityksettömästä kylästä, jossa ei ole kristittyjä. Hänellä oli aika kurja lapsuus ilman isää, mutta hän tuli uskoon 16-vuotiaana ja sen jälkeen Jumala on käyttänyt häntä väkevästi. Billy on vieraillut 98 maassa ja

▲ Itkumuurilla oli Lehtimajan juhlan aikana 50.000 juutalaista rukoilemassa pariin otteeseen. Oli tungosta kaduilla ja kävelyreitillä.

saarnannut TV:n kautta 150 maassa. Jumala voi käyttää ja valita kenet hän haluaa.

Minulle merkityksellinen aamupäivä, jossa oli seminaareja ja viisi puhujaa:

Benjamin Berger, tuli Israeliin 50 vuotta sitten. Hän on Christ Church -seurakunnan pastori ja hengellinen isä. Hänellä oli syvällistä opetusta.

Rania Sayegh, Nasaretista. Hän on toiminut tietokoneinsinööriä mutta nyt hän johtaa "House of Prayer & Exploits" -rukouskeskusta. Kerstin ja minä vierailimme hänen luonaan Nasaretissa tämän vuoden alussa. Hän on arabikristitty, rakastaa Israelia ja hän tahtoo nähdä, että juutalaiset ottavat asemansa Jumalan kutsussa. Hän rukoili paljon kaupunkinsa Nasaretin puolesta, josta sanotaan, ettei siellä ole uskoa. Mutta Rania tahtoo muuttaa tämän rukouksen kautta ja hän rukoilee ja kaipaa, että Pyhä Henki tulisi väkevästi ja herätys alkaisi Israelista, ja miksei Nazaretista.

Julia Popova Moskovasta on ICEJ:n edustaja Venäjällä. Hänellä oli väkevä todistus ja hän kertoi, mi-

ten hän on saanut paljon aikaiseksi Jumalan avulla. Hän on mukana Moskovassa Livets Ordin suuressa seurakunnassa, jossa on 6000 jäsentä.

Sergey Shidlovskiy on rukousjohtaja Valkovenäjältä, mutta hän asuu nykyään Virossa, missä hän on nähnyt paljon ihmeitä. Hän on huolehtinut suuresta määrystä ukrainalaisia pakolaisia ja järjestänyt Ukrainan puolesta rukouskokouksen, johon osallistui 3000 ihmistä. Hänen johdolla aamupäivä päättyi vahvaan esirukoukseen. Monet tulivat eteen vastaanottamaan esirukousta.

Tämä aamupäivä kosketti minua väkevästi.

Retkiä

Ehdimme myös tehdä retkiä. Galileassa järjestettiin kastetilaisuus kahdelle kansamatkustajalle Jordan-joen kastepaikalla. Vierailimme Autuoksien vuorella (paikka, jossa Jeesus piti vuorisanaan) ja vietimme siellä ehtoollista. Kävimme Golannin kukkuloilla, lähes Syyrian rajalla asti. Vierailimme myös Bet Shean -kansallispuistossa. Ehdimme myös

▲ Arabi- ja juutalaisrajan tarkastuspiste Vanhassa kaupungissa Jerusalemissa. Siellä oli sotilaita hymyilemässä kaksi päivää ennen Hamasin hyökkäystä.

kellua Kuolleessa meressä, käydä Öljymäellä, kulkea Via Dolorosalla ja paljon muuta.

Markanjohtajamme Jani Salokangas jakoi meille mahtavalla tavalla Raamatun sisältöjä kaikissa vierailuissamme paikoissa, mikä teki kaikesta entistä merkityksellisempää. Meillä oli mm Getsemanessa väkevä ja ajatuksia herättävä hetki. Jeesus sanoi opetuslapsille: "Valvokaa ja rukoilkaa." Koimme, että hän sanoo samaa meille tänään. Olemme valmiit valvomaan ja rukoilemaan ja näkemään Jumalan suunnitelman toteutuvan? On tärkeää, että meillä on elävä suhde Jumalaan sekä ymmärrystä niistä ajoista, joissa elämme.

Kotimatka

Aikaisin lauantaiaamuna (7.10.) lähdimme lentokentälle ja saimme median kautta selville, että Israeliin on hyökätty, mutta emme voineet aavistaa, kuinka laajasta hyökkäyksestä oli kyse. Tästä minun ei tarvitse paljoa kirjoittaa, koska olette jo saaneet tapahtumista paljon tietoa.

Me kuulumme rakettien pauketta kun niitä ammuttiin n. 3500 kappaletta ja Iron dome -puolustusjärjestelmä pysäytti tarvittaessa niitä. Tällä kertaa raketteja ammuttiin Jerusalemiin ja Tel Aviviin asti.

Lentokentällä tuli kaksi kertaa hälytys ja me hakeuduimme nopeasti pommisuojaan, mikä oli uusi kokemus meille n 75 suomalaiselle.

Monta lentoa peruuttiin, mutta me pääsimme onneksi lähtemään Istanbuliin, vaikkakin n. 2 tuntia myöhässä. Joten pääsimme kotiin Helsinkiin sunnuntai-iltana.

Tämä suuri hyökkäys muistuttaa vuoden 1973 Yom Kippur -sotaa, joka oli päivälleen 50 vuotta sitten. Israelissa on tapahtunut suuria tuhoja ja mm kidnappauksia. Rukoilkaamme Israelin puolesta. Jeesus tulee palaamaan Jerusalemiin, kuten tiedämme. Paholainen ei pidä siitä ja tiedämme, että tässä on kyse hengellisestä sodankäynnistä.

Tämän vuoden lehtimajanjuhlan teemana oli "King of all the Earth - Koko maailman kuningas." Tämä on hyvä muistaa maailman myllyryksessä. Hän istuu valtaistuimella! Psalmi 47 Koorahin pojat julistavat: "Hän on koko maailman kuningas, laulakaa hänelle psalmi. Herra on korkein, pelätkää häntä! Hän on suuri, koko maailman kuningas." (KR92).

Lahden Caravan Messut 2023 olivat antoisa tapahtuma kaikille matkailuautoista ja -vaunuista kiinnostuneille. Messut pidettiin Lahden Messukeskuksessa 23.-26.9.2023, ja ne tarjosivat monipuolisen näkymän erilaisiin matkailuajoneuvoihin. Tapahtuma ei rajoittunut pelkästään karavaanareille, vaan se houkutteli myös muita matkailusta kiinnostuneita.

Messuilla oli esillä laaja valikoima matkailuautoja ja -vaunuja eri hintaluokissa ja eri kokoisina, jotta jokainen löytäisi tarpeisiinsa sopivan vaihtoehdon. Kiinnostavaa oli, että messuilla nähtiin myös vanhoja itse tehtyjä retkiautoja, jotka olivat esillä hallin ulkopuolella. Omistajat olivat avuliaita kertomaan, miten he olivat rakentaneet autonsa ja millaisia matkoja he olivat sillä tehneet.

Viimeisten parin vuoden aikana itse tehtyjen retkiautojen suosio näytti kasvaneen selvästi, ja syyksi voitiin spekuloida koronaepidemiaa, matkailuajoneuvojen hintojen nousua, taloudellista tilannetta tai yksinkertaisesti halua rakentaa juuri sellainen matkailuauto kuin itse haluaa.

Messuilla oli myös esillä pieniä alle 750 kg painavia asuntovaunuja, jotka olivat erinomainen vaihtoehto niille, joilla ei ollut suurta vetoautoa. Niitä pystyi vetämään jopa pienillä henkilöautoilla ja sähköautoilla, jotka eivät yleensä kykene vetämään suuria vaunuja. Lisäetuna oli, ettei näitä pieniä vaunuja tarvinnut katsastaa samalla tavalla kuin suurempia asuntovaunuja.

► Joissain retkeilyautoissa oli saatu lisätilaa avaamalla kattoa.

Caravan 23 Lahdessa

◀ Messuilla ei oltu unohdettu retroakaan.

► Auton katolle avattavia telttoja oli esillä muutamilta valmistajilta.

Maasto- ja pakettiautojen katolle kiinnitettäviä telttoja oli myös esillä useita eri malleja. Niiden suunnittelussa oli panostettu helppouteen ja nopeuteen pystyttää ja purkaa telttä. Retkiautojen määrän kasvu oli havaittavissa, ja ne muistuttivat sisustukseltaan ja muilta ratkaisuiltaan jo perinteisiä asuntovaunuja. Hinnatkaan eivät merkittävästi poikenneet toisistaan.

Messuilla oli myös tarvikemyyjiä, jotka esittelivät erilaisia matkailuun liittyviä tarvikkeita, kuten peruuuskameroita, polkupyörätelineitä, grillejä, keittiövälineitä, jousituksia ja peräkoukkuja.

Mielenkiintoista oli Tampereella kehitetty sähkölaite, joka mittaa vaunun kosteutta talvisäilytyksessä. Kun kosteus saavuttaa kriittisen tason, laite käynnistää siihen liitetyn lämmittimen.

Kun kosteus on riittävästi vähentynyt, laite sammuttaa lämmittimen. Tämä suomalainen innovaatio herätti kiinnostusta, ja laitetta esitteli itse tuotteen suunnitellut professori.

Messuilla sai paljon uusia ideoita ja näkemyksiä tulevia matkoja tai harrastuksia varten. Mainittavaa on myös, että kristittyjen karavaanarien yhdistyksessä voi löytää samanhenkistä seuraa ja viettää mukavia hetkiä yhteisten mielenkiintojen ja harrastusten parissa.

► Tämä vaunu on alle 750kg ja sitä voi vetää pienemmälläkin autolla.

Pitkän päivätyön palvelutaksiyrittäjänä tehnyt Juhani Haapoja on saanut omakohtaisesti kokea, kuinka Jumala kantaa yli vaikeittenkin vaiheiden.

Juhani Haapoja on oppinut luottamaan Taivaan Isään

Juhani Haapoja syntyi Lapualla, jossa asui aina 1960-luvulle asti. Kun nuorimies tuli uskoon, eivät vanhemmat sitä hyväksyneet. Ja kun Juhani valitsi vielä siviilipalveluksen perinteisen asepalveluksen sijaan, eivät vanhemmat halunneet enää kutsua häntä edes pojakseen, joten edessä oli kotoa muutto.

Tilanne ei kuitenkaan ollut lopullinen, vaan jo puolen vuoden kuluttua tuli kutsu takaisin kotiin.

Jeesusta seuraamaan

Juhani Haapoja oli tulevan vaimonsa, Elisan kanssa töissä Törnävän sairaalassa Seinäjoella samalla osastolla.

Elisa katosi asuntolasta aina muutamaksi tunniksi, eivätkä muut saman huoneen työt tienneet, mihin tämä meni. Kun Juhani tiedusteli asiaa, Elisa vastasi, että hän käy hengellisissä kokouksissa.

– Kun meikäläisen elämä oli ollut siihen asti oikein risaista, niin kyse- lin, ettenkö minä voisi tulla mukaan.

Ensimmäisessä sunnuntaikokouksessa, johon hän lähti mukaan, oli puhujana lähetyssaarnaaja Eelis Palin. Raamatuntutuntia oli Haapo-

jan kertoman mukaan niin mielenkiintoinen, että hän kysyi heti, voisivatko he mennä illalla uuteen kokoukseen.

– Puhuja opetti niin mielenkiintoisesti, että minä halusin samantoinen vuonna 1968. Ja Taivaan Isä on siunannut tähän asti ja toivotaan, että jatkossakin.

Ajatus invataksista

Kun yhteinen usko oli löytynyt, Juhani ja Elisa menivät naimisiin. Perheeseen syntyi kuusi lasta lähes vuoden välein.

Törnävän sairaalasta pariskunta siirtyi Eskoon palvelukeskukseen hoitamaan kehitysvammaisia. Palvelukeskuksessa kului seuraavat kahdeksan vuotta.

– Ollessani vanhusten osastolla töissä, ja koska kuntoni oli hyvä, otin vanhuksen pyörätuolista tai sängystä syliini ja kannoin linja-auton penkille, kun lähdimme retkelle, Juhani Haapoja muistelee.

– Ja taas kun pysähdyimme vaikka syömään, kannoin vanhukset linja-autosta ravintolaan. Vapaapäivinä

tehdyt metsätyöt pitivät kuntoa yllä, hän selvittää.

Haapoja oli nähnyt Helsingissä käydessään invataksia liikenteessä, joten hänelle heräsi ajatus oman invataksin hankkimisesta.

Luja tahto vie perille

Moni olisi varmaan jättänyt idean toteuttamisen kesken, sillä jo liikenneluvan saaminen oli työn ja tuskan takana, koska alueen muut taksit vastustivat invataksin tarpeellisuutta. Kun lupa viimeinen saatiin, oli edessä ensimmäisen auton hankinta.

– Seinäjoen Autosistustajat eivät olleet koskaan tehneet invataksi, ja minullakin oli vain aavistus, minkälainen sen pitäisi olla. Mutta niin hankin vanhasta linja-autosta istuimet, joista osa sahattiin kahtia, että kyytiin saatiin mahtumaan kaksi pyörätuolia.

Ensimmäisen vuoden aikana Haapoja ajoi noin 9000 km ns. esittelyajoja ympäri Vaasan läänin, koska ainoastaan Vaasan kaupungissa oli entuudestaan yksi invataksi eli palvelu oli vielä varsin tuntematonta.

– Jotkut taksit totesivat, että jos

Haapoja tulee ajamaan vammaisia heidän alueelleen, he eivät aja sitten koululaisiakaan.

Mutta vuosien mittaan tilanne rauhoittui ja päästiin tekemään yhteistyötä, taksiyrittäjät jopa puolsivat Haapojan seuraavaa lupahakemusta.

Juhani Haapoja suunnitteli parivalmistajan kanssa parit ja parin alustat, joita mahtui invataksiin kahdet rinnakkain. Sairaankuljetusliitto vastusti kuitenkin asiaa ja kääntyi liikenneministeriön puoleen, ettei invataksi saisi hoitaa parikiljetuksia. Meni kymmenen vuotta, että liikenneluvissa todettiin, ettei ajoneuvoissa saa olla parien kiinnityslaitteita.

Seuraavaksi Haapoja meni Koskenkorvalla toimineeseen pyörätuolitehtaaseen ja siellä suunniteltiin makuuasentoon kääntyvä pyörätuoli.

– Siinä sai asiakkaan lähes samaan asentoon kuin paareilla eli sitten mentiin sillä, Juhani Haapoja hymyilee.

Kannustusta seurakunnasta

– Alussa luvan saatamme oli niin

hiljaista, että kävi jo mielessä, että pitäisikö palata Eskoolle töihin.

Seurakunnassa oli kuitenkin sisar, joka soitti usein Haapojille ja rohkaisi heitä jatkamaan. Alun hiljaisena aikana hän totesi, että alkää tehkö sitä, mitä olette aikoneet. Nainen kertoi nähneensä pienen leivän, joka suuren.

– Hän kertoi, että saamme vielä antaa töitä vaikka kuinka monelle, ja että olemme siunaukseksi sillä tavalla, että nämä lyhteet joskus näytetään vasta taivaassa eli kuinka monelle me olemme voineet olla avuksi Elisan kanssa. Eli uskoisin johdatusta olleen aika paljonkin, Juhani Haapoja toteaa.

Parhaimmillaan yrityksen 12-13 autoa työllistivät 13 työntekijää monia vuosia ja Haapojat ovat saaneet järjestää leipää tosi monelle.

Juhani Haapoja kertoo ajaneensa invataksi 44 vuotta ja pyrkineensä palvelemaan kaikkia hyvin.

– Samasta perheestä olen saattanut ajaa jopa kolmessa polvessa, ja nyt kaupungilla tavatessa he tulevat kiittämään saamastaan hyvästä palvelusta.

Taivaallista opastusta

Juhani Haapoja oli kerran Vaasasta vanhemman pariskunnan kanssa Seinäjoelle sairaalaan, ja vauhti oli aika kovaa kiireen takia. Yhtäkkiä he alkoivat kysellä, että kuule kuki, kuinka tämä on niin turvallisen tuntuista, aivan kuin täällä olisi kolmannen henkilön kyydissä.

– En vastannut heti mitään, enkä ollut soittanut mitään hengellistä musiikkiakaan. No seuraavaksi he kysyivät, ettenkö minä pelkää hirviä. Siinä vaiheessa totesin, että kuulkaa kyllä minä olen pyytänyt Taivaan Isältä, että Hän pitää hirvet metsässä ja pellolla, että saan siellä ihastella niitä, mutta eivät tule tielleni.

Terveysalalla järjestetään työntekijöille työnohjausta, mutta Juhani Haapoja tuntee omalla kohdallaan valtaosan ohjauksesta tulleen taivaasta.

– Olen myös saanut ohjata hyvin monia omaisia apuvälineiden käytössä ja erilaisissa asioissa, miten hoitamista voidaan helpottaa kotona. Monesti olen joutunut myös kertomaan omisille, mitä kaikkea sosiaalitoimelta voi pyytää, vaikka sieltä ei automaattisesti kaikkea kerrotakaan.

Eli asiakkaat saivat sisälle suihku-

tiloja ja vessaa ja saunaa jne.

Innostus niin omaan työhön kuin varmaan myös omaan leivänsyrjäänkin on saanut Juhani Haapojan keräämään tarpeellista tietoa asiakkaidensa tueksi. Aina ei viranomaisten puolelta ole kuitenkaan herunut ymmärrystä tähän oma-aloitteisuuteen.

Sairaanhoidon henkilökunta on Haapojan kertoman mukaan ”vetänyt hieman henkeä”, kun hän on kertonut invataksipalvelun olevan sydämenasia, ja että 44 vuoden aikana pariskunta on pitänyt ainoastaan kaksi viikon lomaa. Muuten on tehty 7-päiväistä työviikkoja.

– Eikä sairaslomiakaan ole tarvinnut pitää, Taivaan Isä on varjellut, hän toteaa.

Syöpä yllätti

Marraskuussa 2021 tuli kuitenkin pysäytys, Juhani Haapojalla todettiin ankara eturauhassyöpä.

– Kun miehillä normaali PSA-arvo on 0-6, minulla se oli 400. Eli jos en olisi ollut uskova mies, olisin varmasti pyörtynyt, hän kertoo.

Kun urologi tutki Haapojan röntgenkuvia, hän totesi syövän edenneen myös keuhkoihin, josta löytyi 18-millisiä kasvaimia.

Kolme kertaa Haapoja ehti käydä Seinäjoella sytostaattihoidoissa, ennen kuin havaittiin taudin edenneen myös luustoon ja imusolmukkeisiin.

– Sitten annettiin Helsingissä kovia hoitoja vuosi. Marraskuussa

2022 professori ilmoitti, ettei tarvitse tulla enää, eikä ole edes kontrollia, muistelee Juhani Haapoja liikuttuneena. – Kyllä se oli kiitoksen aihe, kun kuulin professorin sanat.

Ja vaikka hoidot olivat olleet kovia, hän ei kertomansa mukaan koskaan ollut voinut huonosti, vaan teki puutöitä ja metsätöitä hoitojen välillä. Tosin tähän oli auttanut miehen hyvä peruskuntokin.

– Olimme kertoneet toiselle minua hoitaneelle lääkärille, että me Elisan rukoilemme hänelle viisautta, että hän osaa jatkossakin tehdä oikeita päätöksiä, Juhani Haapoja kertoo. – Kuultuani professorin uutisen rukoilin yöllä Taivaan Isää, että jos sinä näin parannat minut, haluaisin olla valmis olemaan käytössäsi ja puhumaan ja todistamaan siitä, mitä Jumala voi tehdä.

Tukea tarvitaan

Haapoja kertoo pitäneensä yhteyttä ja tukeneensa syöpää sairastavia tuttujaan.

– Haluaisin, että heidän elämänsä voisi olla helpompaa ja että he tietäisivät, mitä Jumala voi tehdä.

Syöpää sairastavien läheisille Juhani Haapoja antaa ohjeeksi kulkea sairaan rinnalla ja myötälää tämän kanssa.

– Elisa ei uskovaisten ottanut sairastumistani niin raskaasti, vaan puhui Taivaan Isälle, että kaikki on sinun kädessäsi. Eli näillä eväillä mennään, mitä Jumala antaa. Eli rukous on yksi läheisten väline sairautta vastaan, hän huomauttaa.

– Tuonne Yläkertaan kannattaa sähköttää.

Tosimies lukee

MIELENKIINTOINEN RUUMIINAUVAUS

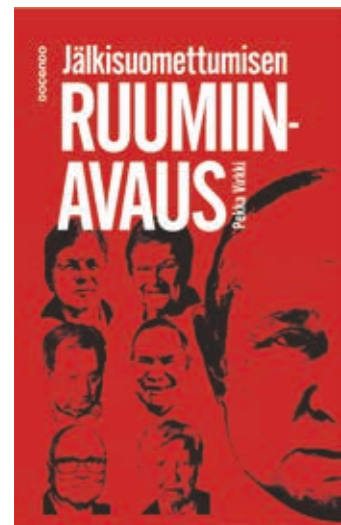
Ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan erikoistunut toimittaja/tutkija Pekka Virkki kirjoittaa aiheesta, josta osa poliitikoistamme toivoisi valetavan.

Kirjan takakannesta poimitua: ”Vielä viikkoa ennen Venäjän hyökkäystä Ukrainaan osa eturivin poliitikoistamme myötäili Venäjää entiseen tapansa”. Näistä myötäilijöistä kirjoittaessaan Virkki mainitsee mm. kaasuputkiprojektin, idänkaupan konsultit sekä ajastan jääneet rauhanaktivistit.

Kirjan alkuosassa mainitaan Zdanov ja valvontakomissio ja käsite punainen Valpo ja valvontakomission poistuttua maasta vuonna 1947 astui maan rauhanomaiseen YYA-aikaan ja ”veljelliseen” rinnakkaisluokkaan.

Virkki toteaa: ”Suomen ulko- ja sisäpolitiikan sekä suomettumisen historiaa ei voi ymmärtää hahmottamatta kylmän sodan suurstrategista asemaa. Sitä ei voi analysoida myöskään huomioimatta maamme elinkeinoelämän roolia sekä näihin liittyvien intressiryhmien asemaa sodanjälkeisenä aikana.”

Urho Kekkosen yhteydet itänaapuriiin ovat useimmille kovin tuttua tarinaa, mutta hänen ”lämpimät suhteensa” länsinaapuriiin ja Wallenbergin sukuun ehkä vähemmän tuttua, mutta taloudellinen hyöty taisi tässäkin olla tärkeässä.

Pekka Virkki
Jälkisuometumisen ruumiinauvas
Docendo, 2023

Kirjailija toteaa todellisen ”ystävyyssuhteiden kliimaksiin” koittaneen, kun Porkkalanniemi saatiin takaisin etuajassa. Kun puolustusministeri Jyri Häkämies meitä läheisemmässä historiassa rohkenee USA:n kaikkein pyhimmässä eli Washington DC:ssä todeta Suomen suurimman uhan: Venäjä-Venäjä-Venäjä, oli kotimaassa liuta poliitikkoja, jotka olisivat toivoneet ”sordiinon” käyttöä ministeriltä.

Paavo Lipposen Gazprom ”projekti” kirjassa muistellaan osana ”jälkisuometumisen” historiaa ja Esko Ahon pankkiyhteys Venäjällä saa myös palstatilaa kirjassa. Englantilainen poliitikko William Wilberforce on todennut: ”Voit katsoa toisaalle, mutta et voi enää sanoa ettei tiennyt”. Myös rahanpesusta meillä ja naapurimaissamme eri pankkien tiimoilta annetaan lukijalle tietoa, joka aikanaan uutisista kuulutuna ei ole samalla tavalla ”mennyt jakeluun”.

Kirjan sivulla 281 muistutetaan lukijaa ”jälkisuometumisen hautausmaasta” Helsingin Tehtaankadulla 1.3.2022 (Venäjän hyökkäyksen jälkeen). Ylioppilaskunnan laulajat esittivät tilaisuudessa Finlandia-hymnin, mutta Suomi-sanan sijaan laulettiin Ukrainaa.

ELÄKÖÖN MIES

Kirjan alussa lukija törmää Jonathan Swiftin mietelmään: Kukaan viisas ei ole koskaan toivonut olevansa nuorempi.

Lääkintäneuvos Jarmo Karpakka antaa kirjassaan vinkkejä miehille, kuinka ”keventää” jo hyvissä ajoin elämää hankaloittavien terveysongelmien saapumista elämään. Kirjassa todetaan mm. kuinka miehellä jokainen nousu sohvalta on terveysteko.

Liikunnallista elämää viettänyt Karpakka sai ajatuksen suorittaa jokin ”hiukan isompi liikuntasuoritus” ikään kuin eläköitymisriittinä. Karpakka oli vetänyt Oulun seudun KKI-ohjelmaa (kunnossa kaiken ikää) ja hän saikin valtakunnallisen KKI ohjelman ”matkaseuraksi” haasteeseen, joksi muotoutui kävely

Suomen halki alkaen Norjan Varangerbotnin kylästä Helsingin Kaupatorille. Yhtenä virikkeenä Via Uomolle-Miehen tie oli havainto joka tehtiin verrattaessa ruotsalaismiesten ja suomalaisten elinvuosien odotetta, mikä näytti osoittavan jopa 10 vuotta pidempää elämää ruotsalaisille.

Jarmo Karpakka
Eläköön mies! – enemmän terveitä vuosia
50+ terveysopas
SKS kirjat, 2023

Miehen tie toteutui 18.8.6.10.2020 vaimon ajellessa matkailuautolla miehen edellä. Vaimo jakoi käyntikortteja eri paikkakunnilla toreilla ja levähdyspaikoilla. Näihin käyntikortteihin oli painettu miehen terveystestien 10 kysyä, ja matkan aikana monet miehet/pariskunnat saivat vaihtaa ajatuksia terveysasioista ja ”keventää kuormaansa”.

Kirjassa on ”vain” kaksi lukua. Vanheneva mies ja Kukoistava mies, mutta kuitenkin noin 250 sivua tekstiä käsitellen aiheita kuten terveysongelmat-lepo-liikuntastressi-myönteisyys jne. Kirjaan on tallennettu usean suomalaisen miehen tarina, joissa käsitellään sydänongelmia, aivoverenkierro-ongelmia sekä diabetesta esimerkiksi. Myös eturauhassyöpä (suomalaisten miesten yleisin syöpä) ja sen tarkkailu on esillä kirjassa. Eturauhassyöpän tärkein riskitekijä on ikä. Varhaisemman havaitsemisen tämän syöpän kohdalla on todettu olevan suuri tekijä siinä, että yhä useammat potilaat ovat saaneet avun tämän ”kutsumat-

tomat kumppanin” suhteen. Myös miehen alkoholin käytöstä annetaan varoituksen sanoja, nimenomaan sen liiallisesta käytöstä.

Loppusanoihin on valittu Ingrid Bergmanin toteamus: Vanheneminen on kuin vuorelle nousua. Sitä hengästyy hiukan, mutta näköala paranee koko ajan. Loppusanoissa Karpakka myös toteaa, kuinka tutkimuksissa on todettu, että tyytyväisyys elämään on korkeimmillaan noin 70 vuoden iässä.

Samuel Saresvirta

MANUN MATKASSA

Matti Lainema on kirjoittanut useita elämäntietoja. Äidistään Helenasta hän kirjoitti kirjan vuonna 2017 ja itsestään vuonna 2019. Isänsä Manun tarinan Lainema kirjoitti jo vuonna 1997 ollessaan viettämässä sapativuotta Kaliforniassa. Isän elämäntietoa ilmestyi silloin monisteenä, mutta nyt on vuorossa oikea kirja – koska isä ansaitsee sen, kuten Lainema toteaa kirjansa takakannessa.

Matti Lainema myöntää huomannensa etsiessään tietoja isästään, että alle 60-vuotiaana kuollut Manu-isä (3.11.1912–6.4.1971) oli jäänyt hänelle melko etäiseksi ja jopa tuntemattomaksi.

Kirjaa varten löytyi tietoja pääasiassa äiti-Helenalta, mutta varsinkin tietopankki oli isän pitämä sotapäiväkirja vuosilta 1939-1944.

Kirja on kirjoitettu minä-muodossa, koska suurin osa materiaalista on juuri edellä mainitusta päiväkirjasta. Perhealbumista löytyneiden kuvien lisäksi Matti Lainema on lisännyt kuvitusta Puolustusvoimien SA-kuva-arkistosta.

Nuoruudessaan Manu Laineman elämään kuuluivat suojeluskuntatyö ja urheilu. Varsinaiseksi ammatiksi valikoitui mielisairaanhoidajan työ, jonka yhteydessä hän tapasi myös tulevan vaimonsa Helenan. Ja heluntaina 1939 juhliittiinkin jo häitä.

Mielisairaanhoidajan tehtävät vaihtuivat kuitenkin jossain vaiheessa Henkivakuutusyhtiö Pohjan apulaistarkastajan ja myöhemmin piiritarkastajan tehtäviin.

10.10.1939 tuli liikekannalle-

panomääräys, ja Manu lähti Koke-mäeltä kohti tapahtumia, joita luuli viikon, korkeintaan kolmen viikon reissuksi, mutta paluu siviiliin koitti vasta loppuvuodesta 1944.

Kirjan kirjoittaja, Laineman perheen esikoinen Matti syntyi marraskuussa 1939 isän rakentaessa Manneheimin linjaa samaan aikaan.

Manu oli yksi neljästä veljeksestä, joista kaksi jäi rintamalle.

Sodan aikana Laineman tehtävät vaihtelivat, hän palveli niin joukkueenjohtajana, valistusupseerina, lähettiupseerina kuin tiedusteluupseerina.

Sotapäiväkirjassaan Manu Lainema kuljettaa lukijaa Salon seudulta aina Syvärille ja Summan taisteluihin asti. Välillä mies kiertää viihdytyskiertueen mukana koti-Suomen paikkakuntia.

Valtaosa 1250 päivän sotaretkestä kului itänaapurian vastaan taistellessa, mutta viimeiseksi 60 päiväksi kohteeksi vaihtuivat Lapista karkotettavat saksalaiset, entiset ”aseveljet”.

Kirja on todella mielenkiintoista luettavaa, varsinkin kun ottaa huomioon parhaillaan Ukrainassa käytävän sodan.

Mauno Lainema kirjoitti itsenäisyyspäivänä 1943 Salpan sanomiin mm, seuraavasti:

”Jos me tarkastelemme mitä vuosikymmeniä tahansa, niin aina nousee kuin mustana painajaisena kansan ylle kaksoiskotka – tai sirppi ja vasara. Aina meidän elämäämme ovat raskauttaneet nuo samat merkit, ja sittenkin ryssä rohkenee väittää, että me olemme uhkana Venäjän turvallisuudelle.

Ja sitä me olemmekin! Olemme jatkuvasti piiput ja putket käännettynä itää päin. Olemme siksi, kunnes ryssä vetää meidän vapauttamme ja kotiimme turvaa uhkaavan miljoonarmeijansa rajoittamme pois. Olemme, sillä ei meitä pakoteta häpeällisiin tekoihin.”

Loppuvuodesta 1944 oli aika palata siviiliin ja jatkaa vakuutusmiehen töitä. 1950-luvulle päästäessä perheen lapsiluku on kasvanut jo viiteen. Vaikka Manu nauttikin vakuutusyhtiöstä, palkan muodostuminen ei tyydyttänyt miestä. Niin armeija kuin vakuutusyhtiökin olivat olleet erinomaista valmennusta uuteen tehtävään Kansallisen Kokoomuksen Loimaan piirin aluesihteerinä. Vuonna 1955 Manu valittiin Varsiais-Suomen kokoomuksen toiminnanjohtajaksi, jota tehtävää

Matti Lainema
Manun matkassa – isäni tarina
Omakustanne, 2019

hän hoiti eläkkeelle siirtymiseensä saakka 1971.

Kirjan lopussa pääsevät ääneen niin Manun työtoverit kuin hänen vaimonsa ja lapsensa. Kaikista puheenvuoroista välittyy kuva rehdistä, periaatteen miehestä, joka oli erinomainen organisoimaan ja myös kannustamaan toisia. Tyypillisenä sota-ajan isänä Manu ei välttämättä osannut jakaa sisimpäänsä läheisten kanssa, jota ainakin lapset tuntevat jääneen kaipaamaan. Työ oli hänelle kaikki kaikessa, mutta vapaa-aikoina perhe teki monia yhteisiä matkoja ja viihtyi yhdessä.

Vaimo Helena oli hänelle korvaamaton sekä perheenäitinä että vaimona. Helena oli myös tärkeä työpari kokoomuksen toiminnassa. Tupakasta mies ei luopunut lääkärin varoituksista huolimatta,

ta, mikä koituikin lopulta hänen kohtalokseen, kun hänellä vuonna 1971 todettiin pitkälle kehittynyt keuhkosyöpä.

Kirjan viimeisellä sivulla hän kertoo kirjoittaneensa ajatuksiaan jälkipolville ja uskoo niitä myös luettavan.

”En pääse elämään kiireettöm-

miä eläkepäiviä Helenan kanssa ja olemaan Taatana lapsenlapsilleni. Niinpä tämä kirjoitukseni on testamentini niille nuorille, joille en pääse kertomaan Suomen nuoruuden ajoista ja omista ajatuksistani”, hän toteaa lopuksi.

Ja mikä testamentti!

Kimmo Janas

Eve & Ossi

**konsertti sunnuntaina 12.11.2023
klo 18 Peräseinäjoen kirkossa**

Vapaa pääsy. Tilaisuudessa kerätään kolehti, joka menee SkyMissio ry:n kautta apua tarvitseville.

SkyMissio ry on voittoa tavoittelematon kristillinen lähetys- ja avustusyhtiö, joka toimii Suomesta mm. Romanian.

Järj. SkyMission ry ja Peräseinäjoen kappeliseurakunta

Lisätietoja:
seinajoenseurakunta.fi/tapahtumat

PERÄSEINÄJOEN
KAPPELISEURAKUNTA

HARVESTERIT TOSIMIEHILLE

KETOFORST XTREME V2

Tulossa 360°-rotaattorilla!

**KETO FORST W,
XTREME V2 ja ECO**

Ensiharvennukseen ja energiapuun tekoon.

www.kone-ke-tonen.fi

Kone-Ke-tonen Oy
puh. 020 734 4640
keto-harvesters@kone-ke-tonen.fi

Hyundai Ioniq 6

Kimmo Janas

Hyundain uusi Ioniq 6 on voittanut heti taipaleensa aluksi lukuisia palkintoja; esimerkiksi 'World Car of the Year', 'World Electric Vehicle' ja 'World Car Design of the Year' tulivat huhtikuussa New Yorkin autonäyttelyn yhteydessä.

Ioniq 6:n myynti käynnistyi Suomessa viime joulukuussa takavetoisella ja nelivetoisella mallilla. Kummassakin versiossa on yllättävän kattava Ultimate-varustelu ja suuri 77,4 kWh:n akusto.

Meille koeajoon tuli 229-hevosvoimainen takavetoinen versio.

Kovia lukuja

Ioniq 6 on toinen malli Hyundain täyssähköisessä Ioniq-mallistossa.

Siinä hyödynnetään Hyundain konsernin sähköautoille räätälöityä Electric-Global Modular Platform (E-GMP) -arkkitehtuuria, joka mahdollistaa mm. erittäin tilavat sisätilat sekä 800 voltin nopean latausvalmiuden. Korkeajänniteakuston voi optimaalisissa olosuhteissa ladata 10-80 % vain 18 minuutissa. Latausta helpottaa myös akuston

esilämmitys, kun navigoidaan pikatai suurteholatausasemalle.

Auton suljakkamuotoilu antaa ilmanvastuskertoimeksi vain 0,21, joka tekee tästä menopelistä yhden markkinoiden aerodynaamisimmista ja energiatehokkaimmista sähköautoista. Täydellä latingilla luvataan 614 km toimintamatka.

Maahantuoja ilmoittaa Ioniq 6:n yhdistetyksi kulutukseksi 13,9 kWh/100 km. No, liekö syynä tosimiehen raskas töppönen, mutta meillä kulutus liikkui paremminkin tuossa 20 kWh:n paikkeilla.

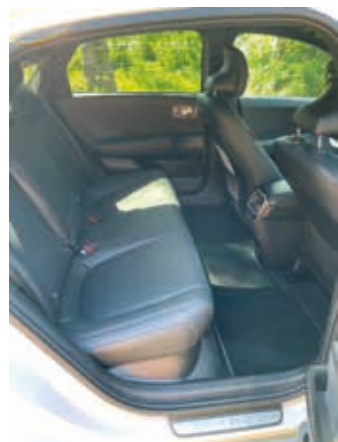
Tyyliä sisälläkin

Sisään istuessa huomio kiinnittyy ensimmäisenä yhtenäiseen näyt-

▲ Ioniq 6 on ehdottomasti yksi virtaviivisimmista autoista, mutta muotoilu myös jakaa voimakkaasti mielipiteitä.

töpaneeliin, jossa yhdistyvät 12,3 tuuman digitaalimittaristo ja 12,3 tuuman tietoviihdejärjestelmän kosketusnäyttö.

Auton sisustuksessa on käytetty kestävä kehityskehityksen materiaaleja. Esimerkiksi istuimissa on ekoprosessoitua nahkaa ja kierrätettyä PET-kangasta, kojelaudan pintamateriaalina puolestaan on bioperäistä termoplastista olefiinia, kattoverhoilussa bioperäistä PET-kangasta,

▲ Takana on reippaasti jalkatilaa, mutta voimakkaasti laskeva kattolinja rajaa pismimmät matkustajat pois pelistä.

▲ Pelkkään paikan istuinta voi säätää kätevästi takapenkiltä, tai jopa kuski pysyy siirtämään istuinta uuteen asentoon.

▲ Tavaratila on 401 litraa, mutta lastaamista haittaa pienenhö lastausaukko.

▲ Ioniq 6:ssa on myös piuhat V2L -toimintaa varten eli autosta saa tarvittaessa virtaa vaikkapa mökin tarpeisiin.

▲ Edestä "konepellin" alta löytyy 45 litran säilytyslokero esimerkiksi latauskaapeleille.

► Ohjauspyörän neljä lediä kertovat akun varaustilanteen latauksen yhteydessä.

ovissa kasviöljypohjaisia biomaaleja ja myös kierrätettyä kalaverkkoa – tiedä sitten, onko kyseessä sama materiaali kuin the Other Danish Guy -kalsareissa.

Rauhallista menoa

Ioniq 6 on mukava auto ajettavaksi.

Meno on pehmeää ja ohjattavuus varsinkin kaupungissa pyörittelyyn on mukavan kevyttä. Ja kun päästään moottoritielelle, se jäykistyy sopivasti.

Terävimpiin töyssyihin ajettaessa auto rytkäyttää kunnolla, mutta oppiipahan kuski ajamaan rauhallisemmin hidastetöyssyihin.

4 x piip

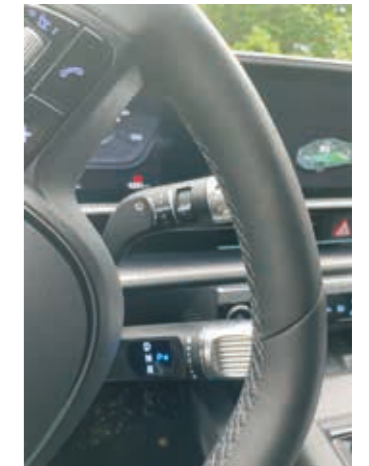
Muuten todella nautittavan koeajon ainoa hermostuttava piirre oli ylinopeudesta ilmoittava piippaus – eikä vain kerran vaan neljästi peräkkäin.

Järjestelmä ei siis ilmoittanut ajettavasta ylinopeudesta vaan mittarin osoittamasta ylityksestä, jopa yhden kilometrin ylityksestä.

Kyllähän piippauksen sai suljetua – tosin yllättävän monimutkaisen operaation jälkeen, mutta aina kun auton käynnisti uudelleen, järjestelmä kytkeytyi päälle ja ei kun piippailemaan...

Heinäkuussahan tuli pakolliseksi uusiin autoihin tällainen varoitus-

▼ Käännyttäessä mittaristoon tulee kameran kuva helpottamaan tilan tarpeen hahmottamista.

▲ Ajosuunnan valitsin on hieman katveessa ohjauspyörän takana.

◀ Digitaalisten sivupeilien näytöt on integroitu kojelautaan. Kuskin puoleisen peilin käyttö vaati yllättävän pitkän harjoittelun – katse kääntyi automaattisesti sivuikkunaan ja siihen olemattomaan ulkopeiliin.

järjestelmä, joten tätä on vain sitten kestävä.

Ostaisinko...

Koeajoauton hinta 61.992 euroa tuntuu hieman kovalta tänä päivänä, kun sähköautomarkkinoilla käydään raakaa hintakilpailua.

Mutta kenelle Ioniq 6 sitten soveltuu? Ainakin ison perheen kohdalla tavaratilan koko ja mataluus tulee tuottamaan ongelmia. Viherpiiperäjille auto on omiaan ympäristöystävällisten materiaalivalintojensa puolesta.

▼ Peruutuskameran näyttö on varsin tarkka. Lisäherkkuna kuva myös ylhäältä päin.

Pikavisitiitti Vironmaalle

Vesa Liljamo

Sanonta ”matkailu avartaa” pitää paikkansa, uusiin kokemuksiin on hyvä lähteä ennakkoluulottomasti. Tämä tuli todettua kesä-heinäkuun 2023 vaihteen muutaman päivän mittaisella visiitillä eteläiseen naapurimme.

Viroon suuntautuneen matkan kohteemme, Tallinnan Pirita ja Baltian merenranta kaupunki Pärnu, osoittautuivat mielenkiintoiseksi kohteiksi. Tosin osan matka-ajasta Pohjois-Euroopan ylle laskeutunut matalapaine rajuine ukkossateineen hiukan häiritsi matkan näkymiä ja kokemuksia. Kesäsäät välillä yllättävät. Mutta yllätti myös naapurimaan maaseutukin.

Kunnioitusta omaa maata, kieltä, kulttuuria ja tapoja kohtaan

Tallinnan Pirita isännöi Moskovan olympiakisojen purjehduskisoja vuonna 1980, josta todellakin on aikaa jo yli 40 vuotta.

Piritan alueen läheisyydessä sijaitsee kuuluisa Tallinnan laululava, laulava vallankumous 1990 -luvun alkua ajoilta tuovat tunnelmat mo-

▲ ”Purjevene” Piritan rannalla – taustalla häämöttää Tallinna.

nille hyvinkin mieleen. Vierailumme ajankohtaan ajoittui nuorten laulu- ja tanssijuhla (laulupidu) 30.6.-2.7.2023, joka keräsi kesäiselle laululavan puistoalueelle nuorta virolaiskansaa tuhansittain.

Silmiinpistävän mukava näky oli seurata nuorisoujoukkojen innostavaa kulkua linja-autojen parkkipaikoilta lavan läheisyyteen vihreälle puistoalueelle. Laulu- ja tanssijuhlien perinne tukee virolaisten kunnioitusta omaa maata, kieltä, kulttuuria ja tapoja kohtaan. Paikan päällä omin silmin nähtynä ilmapiirin aistiminen antoi tästä vahvan todistuksen.

Piritan rannoille, laululavalta

◀ Hevospeilillä keskiajan tyyliin.

▲ Laululavan juhluvaa näkymää.

▲ Rantaa – suloista hiekkarantaa Pärnussa.

koilliseen, kokoontui aurinkoisena kesäpäivänä runsaasti ihmisiä viettämään vapaa-aikaa merellisiin olosuhteisiin, perhekunnittain myös siellä paikalliset olivat liikkeellä.

Keskiaikaista historiaa Hansa-päivässä

Pärnu, asukasluvultaan noin 50.000, sijaitsee lounaisosassa maata Riianlahden rannalla. Pärnun rantamaisemat antavat mielenkiintoisen näkymän turistille, kaupungin vanha ja uusi osa sulautuvat toisiinsa ja ikäänkuin sokerina pohjalla Itämeren aallot rantautuvat Vironmaan parhaalle hiekkarannalle. Auringonpalvoille täällä olosuhteet ovat otolliset, toki sateisena ja tuulisena päivänä tunnelmat meren läheisyyden johdosta ovat juurikin päinvastaiset, sen saimme myös kokea.

Pärnun Spa -kylpylät ovat matkailijalle yksi tutustumisen arvoisen vaihtoehto säätilan vaihdelles-

◀ Pelikaanit – niin pojille kuin tytöille.

sa. Pärnu on vilkas kesäkaupunki, turistien myötä ihmismäärät kasvavat kaupungin kaduilla merkittävästi. Vuosittain kesä-heinäkuun vaihteeseen ajoittuvat Hansa-päivät kertovat keskiaikaisesta historiasta. Kyseinen tapahtuma sijaitsee Pärnunjoen laajalla suistoalueella, monenkirjavat myyntikojuet värittävät puistoalueen polkuja vetäen vierailijat lähemmäs tutustumaan esillä olevaan tarjontaan. Käsitöyrittäjät sekä ruoka, juoma ja musiikkitarjonta elävöittävät päivien monipuolista näkymää. Suussa sulavaa ja silmänruokaa löytyi meillemkin, ja kuulipa välillä tuttua suomenkieltä puistojen promenadeilla, täällä siis muitakin kotimaasta.

Hintataso ei enää entisellään

Turistikaupunkina Pärnu tarjo- ▶

▼ Myyntikojuet Pärnujoen suistossa.

▼ Hansapäivien ohjelma.

► aa majoitusolosuhteita kukkaron mukaisesti. Luonnollisesti meren läheisyydessä olevat hotellit ja majoituspaikat ovat kalliimpia. Jos hakee pään alle tyynyä kaupungin laitamilta niin euroja hupenee huomattavasti vähemmän. Itse valitsimme 2-henkilön huoneen keskustan ulkopuolelta ja noin 70 eurolla selvisimme. Toki aamupalaa varten piti kukkaroa avata hiukka lisää. Hintataso ei ole enää sellaisella tasolla, jonka monet muistavat vuosien takaa. Hintojen nousu on ollut varsin merkittävää Virossakin. Toki yllätyksenä löytyi polttoaineen jakelijan, 30 centin hintaero/litra (verrattuna Suomi), otimme mielellään vastaan. Suomessa taidammekin olla Euroopan kärkitilalla.

Rohkeasti autolla naapuriin
Kesäinen automatkailu Suomenlah-

▼ Teiden opastetaulut ohjaavat.

◀ Antiikkia antiikkia maaseudulla.

tieltä johdatti meidätkin ”keskellä ei mitään” antiikkikirpputorille. Olipa vanhan kartanon pihapiiriin asettautunut suuri joukko alan harrastajia. Toki ostoksia vaille jäimme. Ja perin virkistävää maaseutunäkymää kruunasivat pelikaanit teiden varsien sähkötolppien nokassa.

Rohkeasti vaan naapuriin auton kera, saat matkasta enemmän irti ja näkemyksesi naapurista avartuvat.

den tuolla puolen on vaihtoehto, jolloin maaseudun teillä ajelu on suositeltavaa. Poikkeaminen pää-

▼ Polttoainetankilta säästää.

ILOUTISET SPORT
USKO JA URHEILU

Mukana mm.
Kalervo Kummola, Sari Essayah, Teemu Selänne, Laura Salminen
LUE: www.iloutiset.fi

50
VUOTTA
1964-2014

vrk

VAASAN RAKENNUSKORJAUS
OY / AB
VASA BYGGNADSREPARATION
Vöyrinkatu - Vörägatan 13, 65100 VAASA - VASA

TOSIMIES
TESTAA

Sunlight Cliff 4x4 retkeilyauto

Petri Janas

Matkailuautot ja matkailuperävaunut ovat yleinen näky Suomen kesäteillä. Myös erilaisia pakettiautoon itse tehtyjä nukkumis- ja asumisviritelmiä on tullut vastaan. Nyt Sunlightilta tuli markkinoille kompaktipakkaus.

Cliff 4x4 on matkailupakettiauto, joka on rakennettu Ford Transitin koriin. Siinä on kaikki tutut matkailuauton ominaisuudet, mutta 598 cm pitkää ja 284 cm korkeaa ajoneuvoa on sulavampi ja kätevämpi ajaa kohteeseen kuin kohteeseen.

► Sivusta saa vedettyä markiisin esiin, että voi nauttia ulkona istuskelusta varjossa auringonpaisteella.

▼ Etupenkit kääntyvät taaksepäin matkustamoon. Kuskinpuolen käsijarru on rakennettu kätevästi, että se valahtaa alas, joka mahdollistaa penkin kääntymisen. Penkit ovat nahkaa ja mokkaa.

Lähes maastokäyttöön

Nelivedossa on se etu, että leirintäpaikka voi olla lähes tietömän tien päälle takana, Sunlight Cliff mönkii sinne nöyrästi.

170-hevosvoimainen, 2-litrainen TDCi-moottori antaa sopivasti potkua kuorman kusaamiseen.

Koeajamassamme versiossa oli manuaalivaihteisto, ja pitkällä ajo-ajalla sitä nykyaikana toivomaan, että kunpa tämä olisi automaattivaihteinen, niin sulavaa ja huolettomampaa ajoa se nykyään automaattilla on ajaa – etenkin isompia pakettiautoja.

Mukavaa matkustamista

Raikasvesisäiliö on 100 litraa ja harmaavesisäiliö 90 litraa, jotka riittävät mukavasti pidemmällekin joutukselle, ettei heti tarvitse olla täyttämässä/tyhjentämässä.

Nukkuminen Cliffissä tapahtui sivuttain verrattuna perinteisiin matkailuautoihin, joissa vuoteet usein ovat auton menosuuntaisesti, jollain kääntyily heiluttaa koko autoa, ellei ole laittanut ylimääräisiä tukia ulkona auton sivuilla. Tässä kun vuoteet ovat sivuttain, ei tarvita mitään kiiloja auton sivuille.

▼ Takaovet kun aukaisee, voi herätä milloin mistäkin meri-, järvi- tai metsänäkymästä ja makoilla hörppien aamukahvia samalla.

◀ Meille oli tarkoitus tulla koeajoon hieman paremmin varusteltu versio, jossa olisi ollut mm. takana teline kahdelle polkupyörälle, Ford-audiojärjestelmä 12 tuuman näytöllä, peruutuskamera yms. No mutta hyvin pärjättiin kännykän navigaattorillakin, isompi näyttö olisi tietenkin helpottanut turhaa tihruamista...

Hyvästi mökkilomat

Sunlight Cliff 4x4:n lähtöhinta on 79.690 euroa ja esimerkiksi alustan mukavuuspaketti toisi lisähintaa 5.895 euroa. Eli onhan tuossa hintaa, mutta mitä tulee maksamaan kesämökin rakentaminen – ja mökki selässä ei pääse kiertelemään Suomea...

Ja mikä parasta, auton perään voi kytkeä jopa 2800 kg jarrullisen perävaunun, joten aikamoinen kuorma rekvisiittaa mahtuu mukaan mummolaan lähettäessä.

◀ Transitin ohjaamo on toimiva, kaikki tarpeelliset namiskuukelit ovat helposti tavoitettavissa.

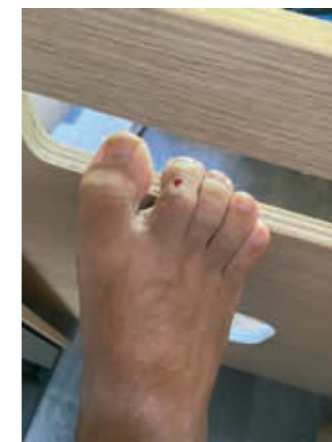
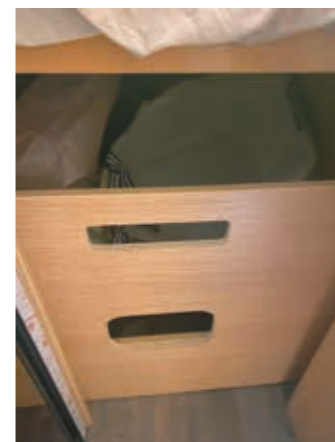
◀ Takaovien avaaminen paljasti takaa vielä runsaasti säilytystilaa, mukaan mahtuu mm. kaksi 11 kg kaasupulloa.

▲ Aamupalaa mahtuu syömään 2-4 henkilöä.

▲ Mukana kulki kätevästi oma kahvinkeitin.

▲ "Kylpyhuone" oli varsin asiallinen ja toimiva – jos eivät hartiat ole liian leveät, että ahdistaa...

◀ Sängylle vievät puisten askemien terävät reunat kannattaa hiota, ettei satuta varpaitaan.

KAIKKI MITÄ TARVITSET PYÖRÄILYYN

CHEBICI

chebici.fi | 09 286 559 | Vanha yhdystie 2 | 04430 Järvenpää